

Dilia

CHRÁST // Tramtadadá! Letošní ročník v pojídání tradičních kynutých knedlíků-čili takzvaných blbounů, a teď pozor, plněných borůvkami, budu slovem vtipného, pohotového a bystrého konferenciéra provázet já.

RADOSLAV // Nemáte kostým. Nemůžete moderovat bez kostýmu, to tady ví každá, zeptejte se koho chcete. Bez kostýmu je to nemyslitelný.

léto | zprávy 2007

obsah

2 Kontakty

4 Premiéry a užití děl

4 divadlo

6 hudebně-dramatická díla

7 rozhlas a televize

8 literatura

9 Rozhovor

12 Informujeme

16 Nabízíme

16 české hry

22 zahraniční hry – přeložené

36 zahraniční hry – nepřeložené

43 zahraniční literaturu

**divadelní, literární, audiovizuální agentura
občanské sdružení**

Krátkého 1, 190 03 Praha 9 – Vysočany

agentura

divadelní oddělení

vedoucí oddělení

Mgr. Lukáš Matásek

tel. a fax: 266 199 823

zástupce vedoucího oddělení

Věra Zárubová

tel.: 266 199 830

fax: 283 890 597

referenti pro tuzemsko

tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí

tel.: 266 199 833

agentáž

Marie Špalová

tel.: 266 199 861

Martina Schlegelová

tel.: 266 199 823

Martina Černá

tel.: 266 199 837

prodej textů

Barbora Černohlávková

tel.: 266 199 829

ředitel

Doc. JUDr. Jiří Srstka

sektretariát ředitele

Eva Kraupnerová

tel.: 283 893 603

fax: 283 893 599

Ústředna:

283 891 587

Záznamník:

(24 hodin denně)

283 893 603

Linka pro volání z mobilu:

606 614 658

mediální oddělení

vedoucí oddělení

Jiřina Koudeláková

tel.: 266 199 816

fax: 283 891 588

hudební oddělení

vedoucí oddělení

Eva Rychtová

tel.: 283 893 603

literární oddělení

vedoucí oddělení

ak. mal. Berenika Ovčáčková

tel. a fax: 283 890 598

kolektivní správa autorských práv

ředitel kolektivní správy

Mgr. Jan Barták

tel.: 266 199 862

fax: 283 893 599

ekonomické oddělení

hlavní ekonom

Anna Tichá

tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny

Václava Kaplanová

tel.: 266 199 821

právní oddělení

právníčky

Mgr. Monika Gunawanová

Helena Pavlíková

tel.: 283 891 586

dědictví, úschova a registrace děl

Jana Hořánková

tel.: 266 199 834

kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min. směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra). U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je velký nápis DILIA.

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na **www.dilia.cz**

E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou ve formátu **prijmeni@dilia.cz**

Na webové stránce WWW.DILIA.CZ naleznete kromě kontaktních údajů popisy činností jednotlivých oddělení, novinky, informace pro autory i uživatele, formuláře ke stažení, synopse her a mnoho dalších důležitých údajů.

| premiéry a užití děl |

divadlo

Vzhledem k obrovskému množství děl a autorů, které DILIA zastupuje, jsme se rozhodli v této rubrice nadále uvádět jen české či světové premiéry nebo jinak významná uvedení (např. nových překladů či úprav). Tučně jsou označeni právě ti autoři, které zastupujeme. Záznamy o premiérách jsou krácené, neuvádíme v nich kompletní autorský tým.

KVĚTEN

12. 5. 2007

Těšínské divadlo Český Těšín – Česká scéna
Zdeněk Barták – William Shakespeare –
Eduard Krečmar:

ROMEO A JULIE

česká premiéra

překlad: Jiří Josek, úprava: Miloslav
Čížek, režie: Miloslav Čížek, hudba:
Zdeněk Barták, hudební aranžmá:
Daniel Barták, zpěvní texty: Eduard
Krečmer

Romeo a Julie – foto Kateřina Czerná

16. 5. 2007

Divadlo AHA! Lysá nad Labem
(Divadlo Gong)
Karel Poláček –
Ondřej Lázňovský:
BYLO NÁS PĚT

světová premiéra

18. 5. 2007

Národní divadlo v Brně
(Mahenovo divadlo)

Bronislav Roznos:

TANGO

libreto, choreografie, úprava a režie:
Bronislav Roznos, hudba: Astor
Piazzolla, Carel Kraayenhof, Carlos
Gardel, Gotan Project

světová premiéra

Středočeské divadlo Kladno s.r.o. –

Divadlo Lampion

Pavel Polák

**SLŮNĚ ANEB PROČ MAJÍ SLONI
DLOUHÉ CHOBOTY**

světová premiéra

Městské divadlo v Mostě, s.r.o – loutková
scéna (Divadlo rozmanitostí v Mostě)

Antonín Klepáč – Pavel Polák

KLAUNSKÝ ORCHESTR

hudba: **Tomáš Alferi**

světová premiéra

Divadelní společnost

Petra Bezruč s.r.o. Ostrava

Nenad Bixi – **Miloš Macourek** –

Oldřich Lipský – Ilona Smejkalová

**ČTYŘI VRAŽDY STAČÍ,
DRAHOUSKU**

světová premiéra

Čtyři vraždy stačí, drahoušku – foto Tomáš Ruta

19. 5. 2007

Městské divadlo Brno (Hudební scéna)

Petr Ulrych –

Vladislav Vančura –

Stanislav Moša

MARKĚTA LAZAROVÁ

světová premiéra

Naivní divadlo Liberec

Hubert Krejčí:

POSTRACH PAŘÍŽE

texty písní: **Vít Peřina**

světová premiéra

Studio Ypsilon

Ladislav Klíma,

Franz Böhler

PUTOVÁNÍ SLEPÉHO

HADA ZA PRAVDOU

překlad: **Milan Navrátil**

světová premiéra

Divadlo loutek Ostrava

František Hrubín:

KRÁSKA A ZVÍŘE

úprava: **Hermína Motýlová**

světová premiéra

Klicperovo divadlo Hradec Králové

Federico Fellini – **Tereza Boučková:**

SILNICE

překlad: **Adolf Felix,**

hudba: **Petr Malásek**

česká premiéra

Silnice – foto Otmar Petyniak

Divadlo v Dlouhé Praha

William Shakespeare

TITUS ANDRONICUS

překlad: **Martin Hilský,**

hudba: **Petr Kofroň**

česká premiéra

ČERVEN

8. 6. 2007

světová premiéra

Divadelní studio Továrna –
na scéně Divadla Na Zábradlí
Petra Hůlová, Viktorie Čermáková
ČESKÁ PORNOGRAFIE
dramatizace: **Viktorie Čermáková**
podle novely **Petry Hůlové**
„Umělohmotný třípokoj“

13. 6. 2007

Národní divadlo Praha – Činohra
(Bouda na piazzetě u ND)

Egon Bondy:
BOUDA BONDY
hudba: **Petr Kofroň**

světová premiéra

14. 6. 2007

Studio DVA Praha
(Švandovo divadlo na Smíchově)

Jean Dell – Gérald Sybleyras:
PŮLDRUHÉ HODINY ZPOZDĚNÍ
překlad: **Alexander Jerie**

česká premiéra

Půldruhé hodiny zpoždění – foto Viktor Kronbauer

21. 6. 2007

Národní divadlo Praha
Alois Jirásek: **OTEC**
Martin Františák: DOMA

světová premiéra

Doma – foto Hana Smejkalová a Pavel Nesvadba

22. 6. 2007

CED – Divadlo Husa na provázku Brno
Jiří Jelínek:
SHAKESPYRÉ
hudba: **Zdeněk Král**, režie: Jiří Jelínek

světová premiéra

25. 6. 2007

Kašpar Praha (Divadlo v Celetné)
Vladislav Vančura – Jakub Špalek:
ROZMARNÉ LÉTO

světová premiéra

Rozmarné léto – foto Michal Hladík

| premiéry a užití děl |

hudebně-dramatická díla

Výběr ze scénických a koncertních provedení, ke kterým DILIA poskytla notové materiály či licence

DUBEN

5. 4. 2007

Hudební divadlo Karlín – Praha
Jan Rychlík – Vlastimil Hála

LIMONÁDOVÝ JOE

Hudební komedie, libreto Jiří Brdečka,
dirigent Kryštof Marek, Ota Balage

22. 4. 2007

Slezské divadlo Opava

Jule Styne

SUGAR

Muzikál, libreto Peter Stone, zpěvní texty
Bob Merril, dirigent Karel Mládek

25. 4. 2007

JAMU, Komorní opera Brno – Reduta

Arthur Seymour Sullivan

RUDDIGORE

Opera,
libreto William S. Gilbert,
dirigent Ondřej Tajovský

česká premiéra

KVĚTEN

12. 5. 2007

Národní divadlo moravskoslezské
Ostrava – Divadlo Jiřího Myrona

Václav Trojan

PANÍ MARJÁNKA, MATKA PLUKU

Hra se zpěvy a tanci, libreto Josef Kajetán
Tyl, dirigent Bohumil Vaňkát

19. 5. 2007

Horácké divadlo Jihlava

Kurt Weill

ŽEBRÁČKÁ OPERA

Hra, libreto Bertolt Brecht, dirigent
Lubomír Šrubař

21. 5. 2007

Český rozhlas – ČRo 3 Vltava

Jiří Štěpánek

KRÁL DAVID

Opera, libreto skladatel, nahrávka
Plzeňského rozhlasového orchestru

27. 5. 2007

MHF Pražské jaro – Rudolfinum
Symfonický orchestr Českého rozhlasu

Bedřich Smetana

PRODANÁ NEVĚSTA (árie Mařenky)

Antonín Dvořák

RUSALKA (výběr částí díla)

Leoš Janáček

JEJÍ PASTORKYŇA

(výběr částí díla)

dirigent Ondřej Lenárd

29. 5. 2007

MHF Pražské jaro – Rudolfinum
Severočeská filharmonie Teplice

Sergej Prokofjev

ROMEO A JULIE (výběr částí díla)

dirigent Charles Olivieri-Munroe

Česká televize – ČT 2

Václav Trojan

KOLOTOČ

Dětská opera, libreto Marie
Charousová-Gardavská

ČERVEN

1. 6. 2007

Severočeské divadlo opery baletu
Ústí na Labem

Leonard Bernstein

WEST SIDE STORY

Muzikál, libreto Arthur Laurents,
zpěvní texty Stephen Sondheim,
dirigent Norbert Baxa

9. 6. 2007

Národní divadlo moravskoslezské
Ostrava – Divadlo Antonína Dvořáka

John Kander

CABARET

Muzikál, libreto Joe Masteroff, zpěvní
texty Fred Ebb, dirigent Jiří Čaňo j.h.

Český rozhlas – ČRo 3 VLTAVA

Antonín Dvořák

RUSALKA

Opera, libreto Jaroslav Kvapil,
nahrávka České filharmonie,
dirigent Václav Neumann

15. 6. 2007

MHF Smetanova Litomyšl –
II. zámecké nádvoří
Symfonický orchestr Českého rozhlasu

Bedřich Smetana

PRODANÁ NEVĚSTA (árie *Mařenky*)

Antonín Dvořák

RUSALKA (výběr částí díla)

dirigent Ondřej Lenárd

16. 6. 2007

MHF Smetanova Litomyšl –
II. zámecké nádvoří
Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín

Leoš Janáček

RÁKOŠ RÁKÓCZY

Balet, libreto Jan Herben,
dirigent Roman Válek

Slovácké divadlo Uherské Hradiště

Marvin Hamlisch

SONG PRO DVA

Muzikál, libreto Neil Simon,
zpěvní texty Carol Bayer Sager

Český rozhlas – ČRo 3 VLTAVA

Leoš Janáček

JEJÍ PASTORKYŇA

Opera, libreto skladatel podle dramatu
Gabriely Preissovové, nahrávka orchestru
Státního divadla v Brně,
dirigent František Jílek

17. 6. 2007

Česká televize – ČT 2

Bohuslav Martinů

ŽENITBA

Komická opera, libreto skladatel podle
Nikolaje Gogola, český překlad Eva
Bezděková, nahrávka orchestru Státního
divadla v Brně, dirigent Václav Nosek

| premiéry a užití děl |

rozhlas a televize

Vybrané rozhlasové premiéry námi zastupovaných autorů.

26. 5. 2007

Český rozhlas 2 – ČT studio Brno

ŠKOLA ŽEN

Natočeno 2007, premiérové vysílání
záznamu divadelního představení

Mahenova divadla v Brně

Podle románu J. B. Moliéra v překladu

Jiřího Žáka, divadelní a televizní režie: Ivan
Rajmont, kamera: Vratislav Damborský

23. 6. 2007

Český rozhlas 2 – ČT studio Brno

BALETKY

Natočeno 2007, premiérové vysílání
záznamu divadelního představení

Divadla Husa na provázku v Brně

Podle románu Astrid Saalbachové,

divadelní a televizní režie: Pavel Šimák,
kamera: Petr Vejslík

24. 6. 2007

Česká televize – ČT 1

DVA NA SCHODIŠTI

premiérové vysílání televizní inscenace
podle románu Jerome Chodorova v pře-
kladu Věry Šedé, scénář: Jana Knitlová,
kamera: Rudolf Pavlíček, režie: K. Hanzlík

ČEŠTÍ AUTOŘI

Roman Ráž

In flagranti

Editura paralela /rumunské vydání/

Eduard Bass

Klapzubova jedenáctka

Arco /německé vydání/

Ota Pavel

Smrt krásných srnců

Academia

Ladislav Fuks

Spalovač mrtvol

Academia

Ladislav Fuks

Cesta do zaslíbené země

L'Engouletemps /francouzské vydání/

Fan Vavřincová

Vrah a srdcová dáma,

Vlk a sedm kůzlátek

XYZ

Bohumil Hrabal

Obsluhoval jsem

anglického krále

Mladá fronta

Miroslav Červenka

Kapitoly o českém verši

Karolinum

Josef Váchal

Šumava umírající a romantická

Nová tiskárna Pelhřimov

Josef Lada

ilustrace do knihy Třetí deka-

meron – reelní podnik

Nordik – Tapals /lotyšské vydání/

Ladislav Fuks

Spalovač mrtvol

Edicions la guineu /katalánské vydání/

Karel Krejčí

Praha legend a skutečností

XYZ

J. J. Duffack

Štefánik a Československo

Člověk za hranicemi svých sil

Naše vojsko

Michal Schonberg

Rozhovory s Voskovcem

Brána

Rudolf Polách

O pojmu vesmír

Nová tiskárna Pelhřimov

Václav Říha

Dvanáct pohádek z onoho světa

Euromedia Group

PŘEKLADY

Richard Gordon

Doktor v domě

XYZ

překlad: František Gel

Brandon Thomas

Charleyova teta

Artur

překlad: Zdeněk Vančura

Raymond Chandler

Muž, který měl rád psy

Garamond

překlad: Vlasta Dvořáčková

Fjodor Michajlovič Dostojevskij

Zločin a trest

Academia

překlad: Jaroslav Hulák

Raymond Chandler

povídky Vrah v dešti,

Opona ve výboru „Vrah v dešti“

Albatros

překlad: Tomáš Korbař

Robert Merle

Dědictví otců

Mladá fronta

překlad: Miroslav Drápal

ZAHRANIČNÍ AUTOŘI

Barbara Erskinová

Království stínů

Stíny na ostrově

Brána

Elizabeth Chadwicková

Největší rytíř

Euromedia Group

| rozhovor |

FALK RICHTER

„Současný bůh je pořád ještě DJ.“

Rozhovor vedla
Martina Černá

S oblibou se označujete nikoli za německého, ale evropského autora. Nakolik se cítíte spřízněn se současnými tendencemi v evropském dramatu?

Samozřejmě, že během psaní sleduji, co se děje ve světovém divadle. Navíc nejsem typ autora, který sedí zavřený v pracovně. Díky tomu, že režíruji, jsem s divadlem v intenzivním kontaktu. V tomto případě ale nelze mluvit o spřízněnosti nebo vlivu. Já jsem generace Marka Ravenhilla, Sarah Kane nebo svého německého kolegy ze Schaubühne Maria von Mayenburga. Nějaké shody se tedy musejí zákonitě objevit.

Vaše hra *Bůh je DJ* patří dodnes k velkým divadelním hitům a zároveň je jednou z vašich prvních her. Jaký vztah máte k této hře „z mládí“? Ještě pořád je *Bůh DJ*?

Myslíte, jak to mám s náboženstvím nebo můj vztah k té hře...? Je to můj první velký úspěch, hrála se po celém světě a když ji vidím na jevišti, mám stále znovu zvláštní pocit. Vrátil mě vždycky do dob, kdy jsem ji psal, do mého mládí...

Vy už nejste mladý?

Ale ano. Jenže už mi není 27. Hru *Bůh je DJ* jsem napsal krátce po svých studiích. Žil jsem tehdy v Hamburku vlastně podobným stylem, jako to popisuji v té hře. Poslouchal jsem hodně muziky, režíroval jsem, také jsem podniknul cestu do Death Valley, která se objevuje v úvodním

monologu, bydlel jsem s jedním DJ-em a pohyboval se v hamburské klubové scéně. Byly to opravdu moje začátky. Mám ten text svým způsobem pořád rád, ale je pravda, že loni jsem si DJ-e po letech zahrál v Curychu se svou partnerkou Bibianou Beglau (s níž jsem spolupracoval již na prvním uvedení hry v Německu v roce 1999), udělali jsme to jako velkou taneční party a já jsem najednou cítil, že tahle doba už je opravdu pryč, že už jsem zkrátka moc starý na to, abych lidem vykládal, že mi je osmadvacet. A že mě pochopitelně dávno zajímají jiná témata.

Přinesla vám ta hra hodně publicity?

Byl to skutečně mezinárodní průlom. Vydělal jsem trochu peněz a od té doby se můžu věnovat jen divadlu. Je fakt, že mi ta hra dost pomohla.

Díky Bohu...

Ano, díky Bohu. Přestal jsem být undergroundový autor, který nikdy neví, jestli neumře hladu. Dalším pozitivem bylo, že divadla, která hru *Bůh je DJ* uváděla, mě začala zvat na své premiéry. Díky tomu jsem získal slušný přehled o různých evropských divadelních kulturách.

Vaší dramatikou bojujete proti euroamerickému kapitalistickému systému s jeho tlakem na výkon a flexibilitu, s jeho nehumánními labyrinty, v nichž se odehrává moderní život,

| rozhovor |

jako jsou letiště, business lounge, hotely, fast foody... Přinesla někdy popularita spojená s úspěchem hry *Bůh je DJ* onomu původně undergroundovému autorovi i nějaké nepříjemné chvílky nebo dokonce konfliktní situace? Dnes režírujete ve velmi prestižních domech jako Schaubühne, Burgtheater...

Popularita s sebou pochopitelně přináší určitý tlak. Ale to je dobře. Divadelní hry potřebují být uváděny, čteny, potřebují být konfrontovány s publikem a vyvolávat kontroverzní reakce. A to je možné jedině, pokud má člověk určitý stupeň věhlasu. Co mi momentálně někdy chybí, je čas chvíli se zastavit, zamyslet se, jen tak si něco zapsat...

Nejste tak trochu pohlčen „systémem“, proti kterému se stavíte kriticky?

To je vlastně pravda. Vždycky jsem praktikoval to, že jsem se na nějaký čas odřízнул od divadla, cestoval, psal. Takhle vznikl cyklus politického divadla *Systém* a potom i *Porucha*. To teď nejde. Jenže na druhou stranu je fakt, že tenhle systém nabízí skvělé možnosti a pracovní příležitosti.

Dvě hry z cyklu *Systém*, ve kterém kritizujete stávající převládající kapitalistický systém, jeho totalitární důsledky i Achilovy paty, se odehrávají v prostředí vrcholného managementu. Co vás na tomto světě tak fascinuje? Toto téma zpracováváte poměrně zevrubně ve dvou vašich hrách *Electronic City* a *Pod ledem*, jejichž psaní předcházela řada rešerší v psaných i vizuálních materiálech z konzultací poradenských firem.

Jedním z hlavních důvodů je můj trvalý zájem o mechanismy moci. Chtěl jsem psát o lidech, kteří mají moc. Kdo jsou a jak to všechno funguje. Mým snem vždy bylo napsat Krále Leara v dnešních časech. Ve hře *Pod ledem* vystupuje jeden takový Lear – je to stárnoucí manažer Paul

Niemand, který dlouhá léta panoval a jehož moc teď slábně. Zajímá mě, jak nová ideologie ovládá naši společnost. V blízké budoucnosti se chystám napsat hru o ženách u moci. Inspirují mě příklady jako Condoleezza Rice, Angela Merkel, Margaret Thatcher. Ženy, které se po převzetí moci de facto stávají z kulturního hlediska muži. Zajímá mě, co se změní, co je to vlastně moc, zda je myslitelná i sama o sobě, zda existuje i bez lidí. A navíc, když jsem psal *Electronic City*, sám jsem hodně cestoval. Na letištích jsem pořád potkával všechny ty muže na služebních cestách. S těmi jejich laptopy, mobily, uniformami a celou výzbrojí mi připadali jako armáda mravenců. Chtěl jsem se dobrat toho, za co bojují, jestli to vědí a co to vlastně je za války.

Máte své postavy rád?

Asi ano.

I hekticky panického manažera střední třídy Toma ze hry *Electronic City*, „typického reprezentanta bankovního sektoru s pivním mozolem, bez lásky, bez sexu“?

Na Tomovi je přeci něco velmi sympatického. On jednoho dne pochopí, že potřebuje víc, že může zpívat, že potřebuje lásku. V okamžiku své nejhorší krize skutečně začne žít. Právě v takovém okamžiku totiž máme šanci něco změnit, něčemu se vzepřít, něco napravit.

V Německu jste řazen do proudu politického divadla, ovšem vaše současné a budoucí režisérské projekty jsou z velké části opery. Jste stále ještě politický autor?

Ano, moje poslední inscenace *Julius Caesar* v Burgtheateru byla vnímána jako vyhraněně politické divadlo. Ale moje hry a režie bývaly označovány i jako pop. Hry z cyklu *Systém* byly skutečně politicky velmi

konkrétní, velmi časové a velmi adresné. Teď se snažím být o něco univerzálnější. Možná se ale skutečně něco mění. V současnosti píšu hru *Ve výjimečném stavu*, která je o něco intimnější, ale stejně se v ní objevuje politika, konkrétně strach Západu ze vpádu imigrantů z Afriky, Asie, Ameriky. Politický autor jsem v tom smyslu, že se jednoduše snažím ukázat na divadle vždycky to, co vnímám jako bezprostředně palčivé a důležité v současné společnosti.

Jak tohle všechno jde dohromady s operou, které se jako režisér v poslední době věnujete?

V roce 2001 jsem dostal nabídku režirovat v Hamburku operu Hanse-Wernera Henzeho *We come to the river* na libreto Edwarda Bonda. To je velice politická opera z 80. let, velké gesto odmítající válku ve Vietnamu. V našem provedení se stala neuvěřitelně aktuální, protože premiéra se shodou okolností konala osm dní po 11. září 2001. Ale musím přiznat, že mě opera zajímá i jako divadelní forma, dokonce připravujeme operní verzi mé hry *Pod ledem* pro Ruhrtriennale 2007. Není na tom nic divného. Jsem divadelník, a tak píšu, někdy překládám a hraju, režírují činohru, režírují operu. Pro mě je to ideální náplň této profese.

DILIA nabízí:

- *Bůh je DJ* (1998), překlad Martina Černá
- *Electronic City* (2002), překlad Martina Černá
- *Porucha* (2006), překlad Martina Černá
- *Pod ledem* (2004), nepřeloženo
- *Všechno. Za jednu noc* (2005), nepřeloženo
- *Nothing Hurts* (2005), nepřeloženo

Falk Richter (1969, Mnichov, Německo)

„Bůh je mrtev,“ prohlásil kdysi Friedrich Nietzsche. „Ale Faithless ho znova objevili, včera na koncertě: Dneska v noci je DJ,“ říká jedna z postav kultovní divadelní hry *Bůh je DJ*. Když ji v roce 1998 německý dramatik a režisér Falk Richter psal, jistě netušil, že o několik let později obletí ve více než 50 inscenacích doslova celý svět. V loňské sezóně ji uvedlo i pražské Divadlo Letí. Falk Richter českou premiéru své hry navštívil a do Prahy se vrátil i letos v květnu, aby se zúčastnil literárního večera uspořádaného u příležitosti knižního vydání českých překladů trojice svých her *Bůh je DJ*, *Electronic City* a *Porucha* v nakladatelství TRANSTEATRAL. Pro divadelní provozování tyto tituly nabízí a zastupuje DILIA.

Falk Richter se na vlastních internetových stránkách označuje jako „autor a režisér“. Jeho divadelní aktivity jsou ovšem rozsáhlejší. Působí jako překladatel, činoherní a operní režisér, dramatik, autor esejistických statí o divadle a politice a organizátor divadelních debat. Německá kritika jeho divadelní počínání spojuje zejména s pojmem politické divadlo. V rodném Hamburku vystudoval divadelní režii a poprvé vstoupil do divadelního provozu. Jako činoherní či operní režisér dále působil/působí např. v Schauspielhaus Hamburg, Bayerische Staatsoper, Burgtheater Wien, Toneelgroep Amsterdam, Seven Stages Atlanta či Schauspielhaus Zürich. Od roku 2004 je rezidentním autorem a režisérem v berlínské Schaubühne. Mezi jeho nejznámější hry patří *Bůh je DJ* (1998), *Nothing hurts* (2000) nebo čtyřdílný cyklus politických her *Systém* (2004/2005).

| informujeme |

informujeme

Střídání stráží v divadelním oddělení

Na konci srpna z divadelního oddělení odejde **Martina Schlegelová**, která se po čtyři roky starala o zahraniční agentáž, zejména o anglicky a německy hovořící země. Na její místo nastoupí nová posila, **Lucie Kolouchová**, která se bude věnovat agentáži anglicky píšících autorů a o německou oblast se postará **Martina Černá**, která v DILIA jako agentka zejména pro francouzskou a španělskou oblast pracuje již od ledna. Kontakty na obě staronové agentky jsou cerna@dilia.cz a kolouchova@dilia.cz.

8v8: co nás čeká?

Úspěšný projekt DILIA a Divadla Letí – série scénických skic 8v8 – našel nového partnera v pražském Švandově divadle, kam se taky od září přestěhuje. Do prosince tak budou ve Studiu Švandova divadla uvedeny další čtyři díly. Připravili jsme pro vás samé horké novinky. V září to bude nová hra Viliama Klimáčka: **Závisláci** v režii Mariána Amslera, jejíž české premiéry se zúčastní i autor, se kterým bude po představení neformální diskuse. V říjnu pak představíme zatím poslední hru ikony britského divadla Marka Ravenhilla: **Bazén** v překladu Dany Hábové a režii Martiny Schlegelové. Tato hra byla v Anglii uvedena na podzim

2006 a byla kritikou označena jako jedna z nejzajímavějších her roku. V listopadu budeme pokračovat další britskou novinkou, a to novou hrou Joe Penhalla: **Krajina se zbraní**, jejíž světová premiéra se odehrála letos na jaře v National Theatre v Londýně. Druhý ročník projektu pak v prosinci uzavře hra **Na věky** talentované české dramatičky, držitelky letošní ceny Evalda Schorma, Magdaleny Frydrychové. Přijďte se inspirovat!

Překladatelská dílna 2007 začala!

SOUČASNÁ RUSKÁ DRAMATIKA V NOVÝCH PŘEKLADECH!

17. června proběhlo v prostorách DAMU úvodní soustředění překladatelské dílny, kterou pořádá agentura DILIA již třetím rokem.

Harmonogram dílny:

- Termín podání přihlášek: do 30. dubna 2005
- Výběr účastníků a textů: do 31. května
- Zahájení dílny: červen
- Odevzdání překladů: do 2. září
- Prezentace překladů: listopad

V rámci překladatelské dílny budou přeloženy tyto texty:

Ivan Vyrypajev: BYTÍ Č.2

Vjačeslav Durněnkov: TŘI DĚJSTVÍ PODLE ČTYŘ OBRAZŮ

Galina Siňkina: ZLOČINY Z VÁŠNĚ

Sergej Kalužanov: MASAKR

Ludmila Petruševskaja: BIFEM

Nikolaj Koljada: TUTANCHAMON

České překlady budou k dispozici v září, synopse her naleznete v tomto čísle Zpráv v rubrice Nabízíme. Srdečně zveme i na připravovanou podzimní scénickou čtení her za účasti některých autorů.

Nabízíme již 1.000 synopsí divadelních her!

Nabídka divadelních her zveřejněná na webových stránkách DILIA, u kterých se můžete dočíst obsah hry, obsazení, žánr a popř. další informace (o autorovi, získaných oceněních aj.) dospěla ke kulatému číslu 1.000. Synopse her nabízí DILIA tradičně ve Zprávách, od roku 2000 na svých webových stránkách. Přinášíme tak divadelníkům novinky ze světa zahraničních her, skvosty českých autorů, ale také hry ze „zlatého fondu“. Synopse naleznete na odkazu www.dilia.cz/synopse.

DILIA nabízí k uvádění vedle synoptovaných her i hry ze své rozsáhlé knihovny, kterých je již 10.000 a každým dnem se jejich počet rozrůstá. Katalog této knihovny není zatím on-line přístupný a tak se v případě zájmu obraťte na pracovníky divadelního oddělení. Ti také dokáží zajistit text dosud nepřeložených her, jejich případný překlad či licenci i k dosud u nás neuvedené hře.

140. výročí narození Luigi Pirandella

V letošním roce si divadelníci a badatelé po celém světě připomínají výročí 140 let od narození největšího italského dramatika 20. století, Luigi

Pirandella (1867-1936). V anglicky mluvícím světě je Pirandello znám pouze jako dramatik a přeložená jsou jen jeho nejdůležitější díla. V českých překladech jsou k dispozici nejznámější Pirandellovy romány, několik povídkových výborů a více než polovina Pirandellových dramát.

Luigi Pirandello, nositel Nobelovy ceny (1934), se nejdříve prosadil jako prozaik. Autor mnoha povídek se dočkal prvního úspěchu u čtenářů i kritiky románem *Nebožtík Mattia Pascal* (*Il fu Mattia Pascal*, 1905), v němž protagonista po vytoužené změně identity zjistí, že život i identita samotná jsou jen iluzorní hrou. Po neúspěchu své první jednoaktovky *Sevření* (*La morsa*) z roku 1892 Pirandello na divadlo zanevřel. Pro divadlo začal znovu psát až na zakázku pro sicilský soubor A. Musca v roce 1916. Prvním velkým dramatickým úspěchem byla asi jeho největší díla – *Šest postav hledá autora* (*Sei personaggi in cerca d'autore*, 1921) a *Jindřich IV* (*Enrico IV*, 1922), která v několika letech obletěla všechna důležitá světová jeviště a dodnes jsou uváděna.

Ve dvacátých letech se Pirandellova dramatika výrazně prosadila i na česká jeviště. V roce 1926 Pirandello navštívil Prahu se svým divadelním souborem a toto období kulturní výměny bylo v roce 1934 korunováno světovou premiérou hry *Člověk ani neví jak* (*Non si sa come*) v Národním divadle v Praze. Pirandellovo dílo se po delší odmlce vrátilo do českých divadel poměrně intenzivně až v druhé polovině šedesátých let a od té doby je standardní, i když nepříliš častou, součástí repertoáru. DILIA zastupuje překlady následujících Pirandellových her: *Sicilská komedie* | *Každý má svou pravdu* | *Člověk, zvíře a ctnost* | *Jakou mě chceš* | *Když je člověk někdo* | *Obři z hor, Jako dřív, líp, než dřív* | *Sevření* | *Na odchodu* | *Šest postav hledá autora*.

Na našich webových stránkách v sekci „Synopse“ naleznete synopse k hrám *Na odchodu*, *Když je člověk někdo* a *Sevření*. Dále v této sekci naleznete synopse k dosud nepřeloženým Pirandellovým hrám *Hra stran* (1918) a *Nalézat se* (1932).

| informujeme |

Společně s Luigim Pirandellem si vám také dovoluujeme představit dalšího italského dramatika, básníka, novináře a Pirandellova generačního soupeřníka **Massima Bontempelliho** (1878-1960). Bontempelli začínal jako básník, kolem roku 1915 se přimkl k futurismu a psal dramatické texty, ve 20. a 30. letech začal prosazovat svou vlastní osobitou poetiku – tzv. magický realismus. Na konci 20. let se seznámil s Pirandellem a stal se jedním ze zakládajících členů divadla Teatro d'arte, pro něž napsal několik dramat: do češtiny přeloženou komedii *Naše Dea* (Nostra dea) a drama *Bezelstná Minnie* (Minnie la candida), jehož synopsi taktéž naleznete na našich webových stránkách.

Informační bulletin o současných polských hrách

new.plays from poland

Polský Divadelní ústav pravidelně zveřejňuje bulletiny s nabídkou současných polských her. Jejich plné znění v angličtině naleznete na našich webových stránkách. V případě zájmu o texty popř. o práva na uvádění těchto titulů kontaktujte divadelní oddělení. Překlady her můžeme zprostředkovat.

NO 1

1. **Alibi** by Łukasz Wyleżalek
2. **Dziady. Ekshumacja** (Forefathers' Eve. Exhumation) by Paweł Demirski
3. **Macica** (Uterus) by Maria Wojtyszko
4. **Nieopłacalne** (Unprofitable) by Małgorzata Rokicka
5. **Pokropek** (untranslatable; the consecration of the body before it is lowered into the grave) by Ireneusz Koziol

6. **Spalenie matki** (The Burning of Mother) by Paweł Sala
7. **Szajba** (Madness) by Małgorzata Sikorska-Miszczuk
8. **Śmierć człowieka-wiewiórki** (Death of The Squirrel-Man) by Małgorzata Sikorska Miszczuk

NO 2

1. **Czekaj** (Wait) by Iwona Kusiak
2. **Daily Soup** by Amanita Muskaria
3. **Dziewczynka** (The Little Girl) by Piotr Chrzan
4. **Kompozycja w słońcu** (Composition In the Sun) by Ingmar Villqist
5. **Celebracje** (Celebrations) by Krzysztof Bizio
6. **Gabloty** (Display-cases) by Krzysztof Bizio
7. **Lament** (Lamentation) by Krzysztof Bizio
8. **Porozmawiajmy o życiu i śmierci** (Let's Talk About Life and Death) by Krzysztof Bizio
9. **Śmieci** (Garbage) by Krzysztof Bizio
10. **Toksyny** (Toxins) by Krzysztof Bizio

Dne 8. července 2007 zemřel v Praze ve věku 82 let hudební skladatel Jindřich Feld

Narodil se 19. února 1925 v Praze. Základy hudebního vzdělání získal u svého otce profesora houslí na pražské konzervatoři a matky, která také hrála na housle. U otce studoval housle a violu. Následovalo studium hudební kompozice na pražské konzervatoři u prof. Emila Hlobila a na Akademii múzických umění v Praze u prof. Jaroslava Řídkého. AMU absolvoval v roce 1952. Téhož roku také získal doktorát filozofie

na Karlově universitě, obor hudební věda, estetika a filosofie. Celý svůj život věnoval především skladbě. Jeho rozsáhlá tvorba spadá do oblasti děl orchestrálních, koncertantních, komorních a vokálních. Z děl zastupovaných DILIA jmenujme dětskou operu *Pošťácká pohádka* na námět Karla Čapka, která je již několik let na repertoáru Jihočeské divadla v Českých Budějovicích.

Jindřich Feld působil i jako pedagog, vyučoval na universitě v Adelaide v Austrálii a na pražské konzervatoři, přednášel v USA, Dánsku, Norku, Německu, Francii, Anglii či Japonsku. Byl činný v různých hudebních společnostech a sdruženích, na začátku devadesátých let působil jako šéfredaktor hudebního vysílání Československého rozhlasu.

100. výročí narození Václava Trojana

24. dubna jsme si připomněli 100. výročí narození hudebního skladatele a pedagoga Václava Trojana. Tento umělec všestranného uplatnění učil hudbě, instrumentoval skladby druhých, hrál k tanci i poslechu, komponoval jazzovou hudbu a uplatnil se i jako praktický hudebník v běžném životě. Právě práce s dětmi ho inspirovala ke vzniku pohádkové opery pro malé i velké diváky s názvem *Kolotoč*. Jejím dějem prostupuje touha dětí po prožitku v různých světadílech. Kolotoč a jeho majitel pan Josef zve děti k projížďce na nejrůznějších atrakcích. Je mezi nimi kachnička, autíčko, aeroplán i kůň, s nimiž pak v noci děti prožijí řadu dobrodružství. V opeře plné nefalšovaného humoru osvědčil skladatel bohatý umělecký fond i smysl pro modernost hudby při zachování její srozumitelnosti.

Kompletní provozovací materiál Vám rádi poskytneme. Klavírní výtah je možný i na ukázkou.

V březnu 2008 chystá Národní divadlo moravskoslezské premiéru této opery.

Mezi další hudebně-dramatická díla, která bychom Vám rádi nabídli, patří například hra se zpěvy *Paní Marjánka, matka pluku*, baletní pantomima *Sen noci svatojánské* či *Strakonický dudák*.

Výhodné provozování her – zaplacené zálohy

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacena záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravce). Seznam takových her naleznete na www.dilia.cz/zalohy.

| nabízíme |

české hry

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

trhák – hry, které doporučujeme zvláštní pozorností, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

komedie – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

hry se zpěvy, muzikály – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

hry dostupné v elektronické podobě – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

komorní hry – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

hry vhodné pro amatéry – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

hry vhodné pro děti a mládež, pohádky – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

loutkové hry – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

Představujeme finálové texty Cen Evalda Schorma za rok 2006:

VÍTĚZNÉ TEXTY:

Magdalena Frydrychová

DOROTKA

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Adéla a Doroška jsou sirotky. Adéla je třicet a pravidelně chodí ke zpovědi. Kryštof zpívá na mši v kostele. Adéla nemá muže. Farář chodí do hospody, protože lidi nechodí do kostela. Kryštof by chtěl zpívat pro někoho. Adéla našla pod postelí Panenku Marii. A Marek by chtěl být astronomem. Každý by chtěl být pro někoho. Každý občas kouká na nebe. Jenže je tak těžké něčemu uvěřit... Doroška jednoho dne spatří zázrak. Něco se konečně musí změnit. Hra ze zapadákov na cestě mezi kostelem a hospodou.

„Říkala jsem, že jsme zůstaly samy v hospodě. Že se k nám chodí opjjet jen farář, protože nevěří v Boha. Že je to tady pěkná díra! To jsem taky říkala. Že nebudu jít dort, který nesnáším, protože ho jíme vždycky, když nám někdo umře. Já nesnáším dort, rozumíš? Já nesnáším tuhle hospodu. A nesnáším Boha, protože si k sobě vzal tátu.“

Hra získala za rok 2006 **Cenu Evalda Schorma**, kterou každoročně udílí agentura DILIA talentovaným autorům z řad studentů divadelních škol.

Tex v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Magdalena Frydrychová

HŘIŠTĚ

Rozhlasová hra

Osoby: 3 muži, 2 ženy

Josef a Marie mají na zahradě fotbalové hřiště. Marie by chtěla spíš stromy nebo zeleninu. Josef seká trávu na hřišti. Sedmnáct let. Furt dokola. Tráva musí mít správnou výšku. Chlapi hrajou. Čeká je důležitý zápas. Bedřich má depresi. Opouští ho žena. Furt dokola. Beáta chodí do supermarketu. Zouvá si boty a chodí bosá mezi regály. Marie se ráda prochází po trávě. Jenže na hřišti je tráva ostrá, jak to Josef každé den seká. Františkovi je čtrnáct. Jednoho dne si oblékne mamčinu bílé šaty. Každé má jedno tajemství, o které by se rád podělil. Každé někoho opouští, aby se mohl vrátet.

já lidi miluju – lidi umí čarovat – když chtějí – umí věci – jaký si neumíš představit – lidi to je estetika – estetika hřiště – divák a hráč – fotbal to je hlediště a jeviště – marie – lidi mě bolí a nemůžu bez nich bejt – nejde o fotbal – jde furt jen o lidi – to ti je tak krásný – jen oni to nevidí

Hra získala za rok 2006 **Cenu Evalda Schorma**, kterou každoročně udílí agentura DILIA talentovaným autorům z řad studentů divadelních škol. V režii Lukáše Trpišovského ji vysílal Český rozhlas v hlavních rolích s Josefem Poláškem, Danou Batulkovou a Zdenou Hadrbovcovou.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Magdalena Frydrychová (CZ)

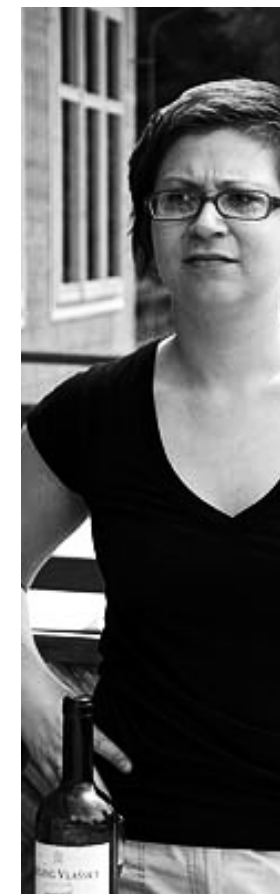
Narodila se v roce 1982 v Třinci. Po studiu na polském gymnáziu v Českém Těšíně odešla studovat do Prahy na DAMU činoherní dramaturgii. V průběhu studia napsala a časopisecky publikovala svou první rozsáhlejší dramatickou práci, hru *Panenka z porcelánu* (2004), jejíž rozhlasovou verzi uvedl Český rozhlas. V sezóně 2005/06 působila jako rezidentní autorka Divadla LETÍ, pro které napsala hru *Na věky* (2005). V roce 2006 vytvořila zatím svou nejnovější divadelní hru *Dorotka* a rozhlasovou hru *Hřiště*, kterou natočil Český rozhlas v režii Lukáše Trpišovského s Josefem Poláškem, Danou Batulkovou a Zdenou Hadrbovcovou v hlavních rolích. Za obě hry získala autorka Cenu Evalda Schorma, kterou každoročně uděluje agentura DILIA studentům divadelních škol. Tvorba mladé autorky se vyznačuje něžně krutou poetikou, minimalistickými výrazovými prostředky a tragikomickými tématy.

Divadelní hry:

Panenka z porcelánu, 2004

Na věky, 2005

Dorotka, 2006

FINÁLOVÉ TEXTY:

Vojtěch Bárta, Veronika Musilová-Kyrianová

PLATHOVÁ JE DAREBÁK

Obsazení: 2-7 mužů, 3 ženy

Žánr: krutěprdelatá hra o čtyřech dějstvích

Hra dvou začínajících autorů, studentů pražské DAMU, kteří vycházejí a čerpají z Čechovových Tří sester a osobnosti a díla americké básnířky Sylvie Plath. Letní noci a rána na pláži ve společné domácnosti tří včelích žen, tří básnířek medu a jedu, tří Sylvií v rozmezí posledních deseti let jejího života.

Serena je na startu, chce všechno a věří, že to dokáže. Studovat, psát výjimečné básně a romány, být úspěšná, milovat výjimečného muže, být milována, rodit výjimečné a zdravé děti. Starší Selena chce totéž, i když už přestává doufat. Víru v ní znovu probouzí talentovaný trubec-poeta=trubač, s nímž se oddá svatebnímu letu. Serenini trubci přicházejí a odcházejí jeden za druhým. Nakonec se obě sestry snášejí pod poklop úlu, kde na ně celou dobu čeká nejstarší Sibyla. Ta poznala, že vaření v kuchyni a starost o děti mohou být vrcholným zdrojem inspirace. Jde jen o to, aby člověk nechal život žít, dokud mu na to síly stačí. Osudovým sympatiím k nasládlým vůním stejně žádná včela neunikne.

Finálový text **Ceny Evalda Schorma** za rok 2006, kterou každoročně udílí agentura DILIA talentovaným autorům z řad studentů divadelních škol.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Petr František Maška

BLBOUNI

Obsazení: 4 muži, 1 žena

Žánr: jeskynní truchlohra

Jedni slaví narozeniny a druzí se cpou kynutými knedlíky na čas. Všem je trochu sladko a trochu na zvracení, vítězům spíš než poraženým. Radoslav býval starostou, už jím není. V nedělní čas polední mluvíval do obecního rozhlasu, už do něj nemluví. V žertovném obleku slovem provázel klání jedlíků, už je neprovází. Doba zdá se doznala změn. Jen Václav i nadále chodí na houby, Věra provozuje pojízdnou prodejnu a o sobotách roznáší pivo dobrovolným hasičům, nimrodům a jejich ženám. Robert se vyšvihl, odrbal bahno z bot a ušpinil si ruce. Chrást se rozhodl ukout sousedskou pospolitost, i tluče proto do susedů hlava nehlava. Co se stane, když stojaté vody rozřízne rybička? Kopal hrob, objevil studnu, poznání bylo sotva na dně. Není krátkých cest aneb když nejde zajít příliš daleko. Jarní tání bloudí strání.

Finálový text **Ceny Evalda Schorma** za rok 2006, kterou každoročně udílí agentura DILIA talentovaným autorům z řad studentů divadelních škol.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Fjodor Michailovič Dostojevskij, Daniel Špinar

BRATŘI (KARAMAZOVI)

Obsazení: 8 mužů, 3 ženy

... Stačilo by jen políbit prstík její nožky. Třeba té levé. Ale On na ni taky čeká. Sbíhají se mu sliny, jak se na ni podívá. Těma svýma drzýma a posměšnýma očima. Pod nimiž jsou nateklé rudé váčky. Hnus! Hnus!

Možná bylo dnes moc vodky. Jenom popadnout železné těžítko, co má na stole, a udeřit. A pak už jen milovat. Když milovat, tak milovat! Ale svatý páchne. Strašně páchne! Víc než všechny mrtvoly dohromady! Je těžké potom věřit. Rozum říká: snaž se věřit! Jenomže když se člověk řídí rozumem, začne ho bolet hlava. A v bolavé hlavě je pro něj místa dost. Pro toho s červenýma rohami. Člověk už nemá chuť na nic! Snad jedine na ananas...

Dramatizace z pera mladého autora Daniela Špinara je důmyslným a divadelně lákavým textem, který by také mohl nést podtitul „hra o současných mladých lidech podle Dostojevského“. Tematika, která vychází z nelehkých otázek souvisejících s hledáním nějakého pevnějšího základu vztahů současného mladého člověka k druhým lidem a ke světu, dostává v tomto textu díky scénicko-dramatickému potenciálu předlohy nejenom dějovou poutavost, ale i vynalézavý divadelní tvar.

Prof. Jaroslav Vostrý

Finálový text **Ceny Evalda Schorma** za rok 2006, kterou každoročně udílí agentura DILIA talentovaným autorům z řad studentů divadelních škol.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

**Vratislav Blažek, Zdeněk Podskalský,
Jiří Vobecký**
SVĚTÁCI

Obsazení: 7 mužů, 4 ženy + minimálně tři taneční páry

Jevištní úprava známé filmové komedie se snaží nejen z legendárního příběhu zachovat vše, co po několik generací spolehlivě baví filmové diváky, ale navíc se pokouší z příběhu odstranit dobový společenský balast a dokázat, že nosný příběh se může odehrát kdykoliv a kdekoliv. Úprava zároveň využívá v maximální možné míře nosné filmové muziky a snaží se text posunout když už ne k muzikálu, tak zcela určitě ke hře s hudebními čísly.

Parta fasádníků z venkova pracuje pro nejmenovanou soukromou firmu v metropoli. Po práci se snaží si svůj pobyt ve velkoměstském prostředí jak se patří užít, ale neznalost společenského chování její snahu handicapuje. Proto se členové party rozhodnou doplnit své znalosti etikety, aby mohli alespoň jeden večer prožít v prostředí, které je společensky na velmi vysoké úrovni. Neváhají najmout si penzionovaného profesora společenského chování a svůj vzhled kultivovat.

Úsilí fasádníků však neunikne obyvatelce domu, který je řemeslníky pečlivě opravován a restaurován. Její přítelkyně totiž využijí postaveného lešení k příležitostné práci na hranici prostituce, i když vědí, že idyla nepotrvá dlouho a lešení bude brzy odstraněno. Všechny dámy proto vypracují rafinovaný plán, jak se do realizace snu tří fasádníků vhodně zapojit a pokud možno při tom dobře vydělat. Tak dojde k velkolepé scéně v nočním podniku, v němž se obě trojice jakoby náhodou seznámí a vzájemně před sebou předstírají, že jsou tím, čím ve skutečnosti vůbec nejsou. Nakonec se rozhodnou zakončit večer v bytě obyvatelky opravovaného domu s tím, že dámy se po okradení

a uspání fasádníků nenápadně vypaří po lešení. Ovšem díky náhodnému vpádu jednoho z okradených zákazníků jsou nuceny utéct po lešení i se svými protějšky. Nikdo si však neuvědomí, že dnešní soukromé firmy po dokončení oprav domů rozhodně s demontáží lešení neotálejí...

Jevištní úprava odstraňuje dobové společenské narážky a posouvá děj do současnosti. Odstraněním „socialistického“ balastu příběh rozhodně neutrpěl, naopak prokázal svou aktuálnost v každé době. Upravovatel musel respektovat přání dědiců autorských práv, kteří nedovolili radikální přepis díla pro potřeby divadla, ale svolili pouze k decentnímu převedení filmového scénáře do jevištní podoby. Zprůhledněním děje a respektováním jevištní logiky však filmový scénář rozhodně neutrpěl, naopak byl s velkým úspěchem realizován již čtyřmi neprofesionálními divadelními soubory.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Zdeněk Jirotko, Miroslav Ošatka

SATURNIN

Obsazení: 12 mužů, 3 ženy

Divadelní úprava legendárního českého humoristického románu nedávno zesnulého Zdeňka Jirotky. Mladý a seriózní inženýr Jiří Slabihoudek si najme výstředního sluhu Saturnina, který svému pánovi přichystá nejedno překvapení. Díky němu se roztáčí kolotoč gagů a bláznivých situací, podpořených usilováním o ruku půvabné slečny Barbory a zkomplikovaných sporem o dědictví svérázného dědečka, k němuž hrdinové zavítají na prázdniny. Jirotkův román na divadle nabízí prostor pro vděčnou hravost, která se blíží ke „kanadským žertům“, vyzývavé herecké úkoly a poetické spočinutí v žánru retro-komédie z minulého století.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Zdeněk Kozák

O BEDŘIŠCE A KAJETÁNOVI

(aneb JEDE, JEDE POŠTOVSKÝ PANÁČEK)

Obsazení: 8 mužů, 7 žen

Žánr: Hudební pohádková komedie

Král Panovec Náruživý s chotí Kopřivkou mají ukrutánskou starost. Ačkoli má jejich dcera Bedřiška na hřbetě už čtyři křížky, je pořád svobodná. Když o ni konečně projeví někdo zájem, je to zlý čaroděj Hexnšus Zlolajný. Princezna má z něho takový strach, že zvolí raději útěk, v přestrojení za muže. A v tu chvíli začíná její barvitě dobrodružství. Bedřišku (teď vlastně Bedřicha) přepadnou loupežníci, o všechno ji oberou, a tak se jí ujme poštovník Kajetán Perníček a udělá ji postilionem na své poště. Stanou se z nich nerozluční přátelé. Čaroděj Hexnšus však Bedřišku objeví a unese ji na svůj hrad do Říše Temného Temna. Kajetán se vydá po kamarádových stopách a sled dobrodružství a překvapivých rozuzlení pokračuje, aby postupně dospěl ke zdárnému konci. Za pomoci kouzelné tabatěrky a čarodějného elixíru lásky je Bedřiška osvobozena, Hexnšus zahoří láskou k vdavekchtivé panně Cílince, loupežníci Berta a Poberta skončí ve službách osamělé Perníkové Ježibaby a zapřísáhlý starý mládenec Kajetán, když zjistí pravou totožnost svého kamaráda, rád uvízne v jeho (vlastně jejím) manželském náručí. Kozákova pohádková komedie, určená dětem od 8 do 88 let, tradičně oplývá laskavým humorem, vtipnými dialogy a bohatou a štavnatou češtinou. Nechybějí svěží písničky.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Lubomír Sůva
JABKENICKÁ LÉTA

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Žánr: Smutná komedie plíživého realismu

Každému, kdo se narodil ve Slezsku někdy v osmdesátých letech, nehrál soutěžně fotbal a nepočítal s tím, že půjde po škole hned pracovat a pořad přemýšlel, co se sebou, bude myslím tato hra neobyčejně blízká. Založit kapelu ne proto, že toužím po hudbě, ale proto, abych alespoň něco dělal, mohl být viděn a hlavně se vyhnul životním problémům typu s kým a proč být a jak vyjít s rodiči. S dovezeným walkmanem z Polska se toulal po nočních ulicích Opavy či Bruntálu a v uších pirátskou kopii „Smell’s like teen spirit“, pak se každý cítil jako Kurt. Jenomže je těžké žít jako rocker, nebo ještě lépe punker, když máte doma mámu, která chce vysát obývací.

Sůvova hra je také navýsost pohledem mužským, či spíše klukovským, protože když „chlapi“ zakládají kapelu, ví, že je to proto: „...že oni jsou chlapi, kteří nemyslí pičou, ale o něco jim jde!“ Jabkenická léta jsou ohlédnutím do minulosti lidí(kluků) jako Lubomír a já, kterým se kamarádi jako Pavel a Vláda někde dávno ztratili, ale na tom koncertě tehdy stáli na pódiu vedle nás...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Barbora Vaculová
MAKOVÉ KOLÁČKY

Rozhlasová hra o pěti obrazech a třech pádech

Obsazení: 1 muž, 6 žen

Otec Gabriel je katolický kněz, má rád makové koláčky a své ovečky-některé méně, jiné více... Berta je bigotní katolička, peče božské koláčky a miluje otce Gabriela. Marta je dcera Berty, je chromá a nemá, má dceru Marii a nemá ji ráda. Berta nemá ráda Martu ani Marii. Marii je 14 nebo 15 let, nezná svého otce, vyzná se ve starých herbářích, nemá ráda makové koláčky a svíčkové báby. Svíčkové báby jsou tři, dohromady jim je asi tak 200 let, rády řežou lilie na oltář a umí mlčet, když je to v zájmu farnosti a otce Gabriela.

Makové koláčky jsou hra, ve které se skáče a padá z kůru, kde se hodně peče, modlí a trochu vraždí, sebevraždí, mstí, osahává a przní. Hra, ve které se podřezávají makovice jako ruce a ruce jako makovice; ve které mrtví a němí mluví, a to dokonce latinsky. Provokativní drsný příběh plný černého humoru, v němž vedle nešťastných nehod a náhod sehraje rozhodující roli projímadlo. Drama pro uši, ve kterém ztracená dcera najde ztraceného otce a vzápětí ho opět navždy ztratí. Hra, ve které fanatismus a pokrytectví chrastí jako zrnka v makovici...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

| nabízíme |

zahraníční hry – přeložené

Představujeme texty, jejichž překlad vzniká v rámci projektu Překladatelská dílna 07 – současná ruská dramatika

Vjačeslav Durněnkov

TŘI DĚJSTVÍ O ČTYŘECH OBRAZECH (2002)

Překlad: Lesia Tomčíková

Obsazení: 7 mužů, 2 ženy

Hra *Tři dějství o čtyřech obrazech* je exkursí do minulosti Ruska, ve které se známé události ukazují ve světle neuvěřitelné, ale přitom důvtipné absurdity. Je to svérázná „poema o ruské duši“, která zahrnuje ironické rozjímání o současném umění, fantazie autora na téma XIX. století nebo postmoderní hrátky s ruskou historií a literaturou.

Vjačeslav Durněnkov si vymyslel neznámého, „peredvižníkům“ blízkého, provinciálního umělce Brašinského, jehož obrazy byly nalezeny v samarském muzeu. Náměty čtyř obrazů ožijí a přemění se v příběh mladého spisovatele Nikolaje obklopeného absurdní skupinou revolucionářů – homosexualů, inteligentů se složitými sexuálními deviacemi a drsných nihilistek.

Minulost a přítomnost se tu prolínají tím nejtěsnějším způsobem. Ve *Třech dějstvích o čtyřech obrazech* Vjačeslava Durněnkova se různá období na sebe vrší tak, že někdy si nejsme jisti zda máme před sebou suterénní komůrku literáta-začátečníka na konci XIX století, nebo to je pitěřský “squat”

(nelegální obsazení domu), kde se scházejí neformálové XX. století. Dle názoru V. Durněnkova je historie cyklická a opakuje se znovu a znovu. Překlad vzniká v rámci Překladatelské dílny 2007 a bude k dispozici na podzim 2007.

Vjačeslav Durněnkov je nejen známým ale také úspěšným představitelem divadelního hnutí *nového dramatu*, který trvá na tom, že v divadle má být slyšet hluk ulic. Jazyk jeho her je vybraný, dokonce uhlažený, jeho humor vždy založen na nečekaném spojení různých řečových vrstev a žánrů. Hra, tři dějství o čtyřech obrazech, Vjačeslava Durněnkova, který se náhle stal idolem značné části nové divadelní generace, byla napsána v roce 2002 a inscenována v divadle “Praktika” dramaturgem a režisérem Michailem Ugarovem, jedním ze zakladatelů divadla “Teatr.doc”, jehož hry *Ohromená Tatjana* a *Oblom off* v mnoha směrech určily tvář *nového dramatu*.

Sergej Kalužanov

MASAKR (Vily / Вилы, 2003)

Komedie

Překlad: Jakub Kalenský

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Masakr je hrou o kuřácích marihuany, sepsanou za pomoci techniky „Verbatim“. Sonda do obyčejného dne bývalých narkomanů, alkoholiků, někdejších vězňů a provokatérů policie ukazuje ztroskotance, kteří zapomínají nejen na to, co udělali včera večer, ale i na to, co řekli před pěti vteřinami. V práci, pokud se vůbec něčím takovým zabývají, nevydrží ani den a jediná skutečná aktivita, které jsou schopni, je (vedle vršení sprostáren) shánění, požívání, obhajování a velebení jejich oblíbené

drogy. Kdo by se však domníval, že jde o další typ „zbytečných lidí“, je možná na omylu. Ale možná taky ne.

Hra byla představena v roce 2003 během festivalu Molodoy dramaturgii.

Překlad vzniká v rámci Překladatelské dílny 2007 a bude k dispozici na podzim 2007.

Sergej Kalužanov (*1979), absolvent Literárního institutu Maxima Gorkého, je ruským dramatikem a scénáristou. Za své drama *Dříve nebo později* získal literární cenu *Debut-2002*. Dále je autorem her *Den ve městě*, *Hodiny s kukačkou*, *Trhovci*, *Gay* a také několika scénářů k televizním seriálům. Žije v Moskvě.

Nikolaj Koljada

TUTANCHAMON (2000)

Překlad: Martina Veberová

Obsazení: 2 muži, 3 ženy + kompars (3 osoby)

Žánr: komedie, celovečerní hra ve dvou dějstvích

Hra *Tutanchamon* vznikla v roce 2000. Konverzační sentimentálně – groteskní tragikomédie o vztazích stárnoucích žen a mužů se odehrává na zapadlém ruském předměstí – poloostrově „Kuba“. Čtyřicetiletá Asja se má druhý den ráno vdávat, společně se svou nejlepší stejně starou přítelkyní Tamarou čeká na svého nastávajícího, který se ráno vypravil do města koupit snubní prstýnky a stále se nevrací. Čekání se převrací ve zběsilý mejdan, při kterém Tamara rozbije zasklený obraz Tutanchámona, kterého Asja dostala od svého v okultismus věřícího Tigrana – nebo Vadika? V tu chvíli děj nabírá rychlý spád – Tigran se vrátí, ale není sám. Do bytu vtrhne Asjina astroložka Olga a všem oznámí, že žádná svatba nebude...

Smutná komedie řeší bravurním způsobem a vytříbeným jazykem téma stárnutí, lidské samoty, strachu ze smrti, víry a hledání smyslu života se čtvrtým křížkem na krku.

Překlad vzniká v rámci Překladatelské dílny 2007 a bude k dispozici na podzim 2007.

Nikolaj Koljada publikuje od roku 1982 a dnes je již žijící legendou současného ruského dramatu. Tento dramatik je dodnes autorem více než sedmdesáti her a zároveň jedním z nejuváděnějších současných ruských autorů nejen ve své rodné zemi, ale i na evropských a světových scénách. V divadle se Koljada uplatňuje nejen jako autor, ale i jako herec a režisér, v Jekatěrinburgu založil své vlastní divadlo.

Ludmila Petruševskaja

BIFEM

Dialog

Překlad: Kateřina Sýkorová

Obsazení: 2 ženy, hlas z ampliónu

Hlavní a jediná postava hry *BIFEM* (z lat. bi – dva, dvojí; femina – žena) je žena se dvěma hlavami, která vznikla podivným experimentem v ještě podivnější výzkumné klinice. Aby mohla zachránit život své dceři, která byla po vážné nehodě využita k experimentům s lidským tělem a vědomím, nabídne matka sebe samu k novému experimentu: na svá ramena přijme dceřinu hlavu a dá jí k dispozici levou polovinu svého těla. Vzniká tak žena se dvěma hlavami, dvěma vědomími, zkušenostmi a touhami, odsouzená k soužití s „tou druhou“ v sobě.

| nabízíme | zahraniční hry – přeložené

Fantastičnost zápletky ostře kontrastuje s realistickou všedností a banálností dialogu BI (matky) a FEM (dcery), který tvoří páteř hry. Mísí se v něm hádky a výčitky pramenící ze vzájemného nepochopení a netolerance, s lítostí, láskou i sebeobětováním. Pro obě ženy je takový způsob existence nesnesitelný a touží po úniku, zároveň však v emotivně vypjatém závěru hry odmítnou jedinou možnou cestu k jeho realizaci. Prostřednictvím napětí a zvrátů dialogu BI a FEM se odkrývá nejen praxe svérázné kliniky, ale také životní příběh obou žen. Na scénu se navíc dostává i řada vedlejších postav, které poznamenaly či určovaly jejich život. Hra tak nabývá na plastičnosti prozaického celku.

Vedle tématiky rodinných a partnerských vztahů, lidské intimity a sexuality, generačních rozdílů a „sovětského“ modelu vzájemného soužití na minimálním prostoru má hra i silný genderový náboj a přináší svébytný pohled na problematiku roli ženy a matky v konfrontaci s mužským elementem.

Neurčitý čas a neukotvené prostředí hry s minimem reálií a rekvizit nabízí řadu inscenačních interpretací.

Hra *BIFEM* získala v roce 2003 na druhém ročníku prestižního festivalu současného divadla a dramatu „Novaja drama“ druhé nejdůležitější ocenění – cenu poroty za nejlepší ruský dramatický text.

Překlad vzniká v rámci Překladatelské dílny 2007 a bude k dispozici na podzim 2007.

Ludmila Petruševská (*1938) je předním ruským dramatikem tzv. „nové vlny“ 70. a 80. let. Její hry z tohoto období, tematizující absurditu sovětské každodennosti (např. *Lekce hudby, 1973* či *Tři dívky v modrém, 1980*), si získaly pozornost v Rusku i v zahraničí a jejich současné inscenace dokazují, že dosud v ničem neztratily na aktuálnosti. Dramata

Ludmily Petruševské z 90. let jsou považována za jedny z prvních a nejvýznamnějších projevů ruského dramatické postmoderny.

Galina Siňkina
ZLOČINY VÁŠNĚ (Преступления страсти, 2002)

Překlad: Naděžda Korotkovová

Obsazení: 3 ženy

Zločiny vášně jsou divadelní hrou typu „Verbatim“ o dvou dějstvích, napsanou v Moskvě roku 2002, která měla premiéru v divadle TEATP. DOC v říjnu 2002 v režii samotné autorky Galiny Siňkiny. Úspěšná inscenace této hry se v roce 2002 zúčastnila festivalu nezávislých divadel Sibiře „Sib-Altera“ (Novosibirsk), v roce 2003 festivalu současného divadla „Novaja drama“ (Moskva), přehlídky „Ruská sezona“ (Gdaňsk, Polsko) a dalších. Autorka je režisérka, dramatička a herečka, vystudovala mezinárodní žurnalistiku, poté vystudovala film (VGIK).

Hra, jejíž děj se odehrává v roce 2002 v ženské nápravné věznici s ostrahou, je založena na dokumentárním materiálu, který autorka posbírala z rozhovorů odsouzených žen v ženské věznici v Orlovské oblasti. Tématem rozhovorů s vězeňkyněmi byla otázka „Koho do vězení dostane osudová láska?“. Hlavní hrdinkou je moskevská režisérka, která se sama chystá spáchat zločin, protože nevidí jiné východisko z vlastního dramatu lásky. Rady dostává od vražedkyně mužů, recidivistky Olgy Bagautdinovové a bývalé milenky člena silné bandy Bibinur Kuchalejšivilové. Jaká budoucnost čeká hlavní hrdinku a její osudovou lásku, to je otázka, která zůstává otevřená...

Překlad vzniká v rámci Překladatelské dílny 2007 a bude k dispozici na podzim 2007.

Galina Siňkina studovala žurnalistiku, později VGIK (Institut kinematografie). V divadle Těatr.doc pracuje jako herečka a dramatička. Natočila dokumentární film o zakladateli Těatru.doc, Michalu Ugarovovi.

Ivan Vyrypajev

BYTÍ č. 2 (Бытие №2, 2004)

Překlad: Kateřina Benešová

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Na neobyčejný úspěch divadelní hry *Kyslík*, která získala mnoho cen na ruských i zahraničních festivalech, navázal Ivan Vyrypajev (*1974) neméně úspěšným *Bytím* č.2. I tato hra, jež opět klade neodbytné a znepokojující otázky o smyslu lidské existence, se stala na ruské divadelní scéně významnou událostí (hlavní cena na Moskevském festivalu *Novaja drama*.) Umělecký režisér moskevského divadla *Praktika* debutoval v minulém roce také na poli kinematografie. Jeho film *Euforie* získal Zlaté lvíče na filmovém festivalu v Benátkách.

Fiktivní autorkou této „tragédie smyslu“ je pacientka psychiatrické kliniky. Svoji hru poslala prostřednictvím ošetřujícího lékaře Vyrypajevovi, ten pak doplnil několik svých pasáží, především aby odlehčil přílišné závažnosti textu. Hlavními a jedinými hrdiny jsou Bůh a Lotova žena, jež se právě proměnila v solný sloup. Bůh, kterého autorka pojmenovala po svém psychiatrovi, ženu přesvědčuje, že on sám, tj. Bůh neexistuje, nemá proto cenu v něj věřit. Stejně tak se psychiatři snaží vytrhnout své pacienty z bludů, kterým normální lidé nevěří. Je tedy v dnešním světě vůbec normální věřit v Boha? A čemu pak věřit ve světě, kde vládne exaktní věda? Palbu trýznivých otázek přeruší tu a tam obhroublé popěvky proka Ivana. Výrazná muzikálnost a rytmičnost celého textu je tak

v těchto pasážích ještě zvýrazněna. Hra končí odletem všech tří postav na Slunce, kde sídlí Bůh a kam se zřejmě nikdy žádný kosmonaut nedostane, aby to vyvrátil.

Překlad vzniká v rámci Překladačské dílny 2007 a bude k dispozici na podzim 2007

Ivan Vyrypajev se narodil v roce 1974 v Irkutsku. Vystudoval herectví na Irkutské divadelní konzervatoři. V letech 1996 – 98 hrál v Divadle dramatu a komedie na Kamčatce. V roce 1998 založil divadelní studio *Prostor hry*. Externě studoval režii na Divadelní konzervatoři B. V. Ščukina. Od roku 2001 žije v Moskvě a spolupracuje s divadlem Těatr.doc. Napsal hry *Sny* (1999), *Gorod, gdě ja* (2000), *Valentinov děj* (2001) a *Kislorod* (2002). Na scéně Těatra.doc byla uvedena hra *Kislorod* (*Kyslík*), ve které hrál hlavní roli a o dva roky později i hra *Bytí č.2*. Jeho poslední hra *Ijul'* (*Červenec*) se nyní hraje v nově vzniklém divadle *Praktika*, jehož je uměleckým šéfem.

Igor Bauersima

FACTORY (Factory, 2001)

Obsazení: 4 muži, 3 ženy, 1 nemluvně, 1 transvestita

Překlad: Martina Černá

Svou vlastní povídku, kterou psal společně s Réjanem Desvignesem, přepracoval švýcarský dramatik Igor Bauersima i na divadelní hru. *Factory* obsahuje řadu odkazů k naší aktuální i virtuální realitě. Příběh skupinky mladých ambiciózních pseudoumělců se odehrává ve světě Andyho

| nabízíme | zahraniční hry – přeložené

Warhola, filozofie Jacquese Derridy, manipulací reality show a internetových mystifikací a v neposlední řadě i v žánru krimi. Tři mladé ženy, tři mladí muži, jedno nemluvně a jeden transvestita se nechají zavřít v replice slavné „Továrny“ popartového umělce Andyho Warhola, aby se účastnili jakési podivné reality show. Jsou řízeni nejen záhadným hlasem z offu a projekcí samotného velkého Andyho, ale i dávnou historií, která se ve skutečné Factory odehrála. I Warhol byl kdysi zastřelen a okolnosti jeho vraždy jsou dodnes zpochybňovány. Podobnou hru hrají i postavy ve virtuální Továrně a uspořádají hon na domnělou vražedkyni Candy. To, co původně mělo jen zvednout hladiny peoplemetrů, se však stává osudným hysterickým vražděním, z něhož vychází jako přeživší vítěz jen Octave. Bauersimova hra tak dovádí do důsledků představu světa, kde protagonista nepředstavuje postavu nějakého příběhu, ale využívá příběh k prezentaci sebe samotného.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Igor Bauersima se narodil v roce 1964 v Praze, v roce 1968 po násilném ukončení Pražského jara emigroval s rodiči do Švýcarska. V Curychu vystudoval architekturu, po dokončení studia se však začal věnovat filmu. Během své umělecké dráhy vystřídal množství oborů a působí jako dramatik, hudebník, filmový a divadelní režisér a multimediální experimentátor. Svému česko-ruskému původu (matka Ruska, otec Čech) vděčí za výbornou češtinu a mluví dalšími pěti jazyky. Skutečným světovým hitem (cca. 100 provedení) se stala jeho hra *Norway.Today*. Mezi jeho další hry patří *Kontext* (1999), *Factory* (2001), *Budoucnost de luxe* (2002), *Tatoo* (2002). Igor Bauersima si pro své hry volí především společensko-kritická

témata morálky, smysluplnosti umělecké tvorby a kreativity vůbec, otázky hranic pravdy a fikce. Pro jeho styl je příznačná hra s jazykem, kombinování vycizelovaných až rétorických promluv s rychlými hovorovými či slangovými dialogickými střihy a scénické pohrávání si s iluzí často spojené s filmovým viděním.

Mario Benedetti

PETR A KAPITÁN (Pedro y el Capitán, 1979)

Obsazení: 2 muži

Překlad: Lenka Sovová

Drama představuje v tvorbě slavného uruguayského spisovatele Maria Benedettiho menšinový žánr, ovšem ani v něm nepřestává být levicovým umělcem a kousavým kritikem pravicové diktatury, která jeho zemi ovládala v 70. a 80. letech. Hra *Petr a kapitán* se k politickým poměrům v jeho vlasti přímo vztahuje. Vystupují v ní dva muži – vyšetřující a vězeň – a je členěna do čtyř aktů, které jsou jakýmsi přestávkami, chvilkovým příměřím či poločasem, ve kterých „hodný“ vyšetřovatel přijímá zadrženého, který byl předtím brutálně mučen, a předpokládá se tudíž že jako následek toho bude mít sníženou schopnost obrany.

První část je monologem Kapitána, který mlčícímu Petrovi zahalenému v kapuci jen tak mimochodem vypočítává celou škálu možných mučení, aby ho přiměl mluvit: „Říkám ti to, aby sis udělal představu o místě a nepřeháněl to se svými právy, jestli nechceš, abych to přehnal se svými povinnostmi.“ Když mu v druhé části kapuci strhne, Petr konečně promluví, protože je si dobře vědom účinku slov, která „mají tvář“. Zdánlivě předem prohraný souboj nabere nečekaný spád. Petr vyvádí Kapitána z míry svými osobními otázkami i neoblomností, s níž říká své „Ne!“. Společně s tím,

jak se z Petra stále více stává troska a z tělesného trýznění a elektrických šoků z něj zbývají již jen cáry lidského těla, rostou Kapitánovy sympatie vůči němu i jeho analogický rozklad. Nejprve si rozepíná uniformu, poté odkládá vázanku, dokonce začne Petrovi vykat a nakonec ho začne ošetřovat. Role se obrací. Petr svými promluvami donutí Kapitána uvědomit si, že jeho oběť nejenže má smysl, ale že Kapitánův vlastní život je založen na nebezpečné lži. Kdyby o metodách jeho práce věděla jeho rodina, okamžitě a navždy by ho zavrhla. Hra končí Kapitánovou poníženou prosbou o záchranu: „Neprosím vás tady o údaje, které zachrání režim, ale které zachrání mě... abych před dětmi a ženou nevypadal jako neúspěšný sadista, ale aspoň jako výkonný honič pes...“ Petrova odpověď zní samozřejmě: „Ne!“

„Je to dlouhý rozhovor mezi mučeným vězněm a vyšetřovatelem, ve kterém není mučení přítomno samo o sobě, ale jako veliký stín, který se klene nad celým dialogem a do nějž se mísí také osobní životy obou zúčastněných. Definoval bych hru jako dramatické pátrání v psychologii mučitele,“ řekl o své hře sám autor.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Mario Benedetti (1920) se narodil v Uruguayi, ovšem jeho politické názory i historie jeho země z něj učinily významnou osobnost latinsko-americké kultury. Proslavil se nejen svými romány (nejslavnější z nich je asi *Chvilé oddechu*, 1967; taktéž zfilmovaný), básněmi, písňovými texty, literárně-kritickými pracemi či eseji, ale i jako horlivý zastávce levicové ideologie a kubánské revoluce. Na počátku 70. let odchází kvůli nástupu pravicové diktatury ve své zemi do exilu a do roku 1985 střídavě pobývá v Peru, Argentině a Španělsku.

Jean Dell – Gérald Sibleyras

ÁT ŽIJE BOUCHON! (Vive Bouchon!, 2006)

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Překlad: Alexander Jerie

Bouchon je malé francouzské městečko kdesi ve vnitrozemí. Všichni jeho obyvatelé již dávno odešli a telefonní budka slouží jako víceúčelový společenský sál. Starosta Jacques se ze všech sil snaží vyždímat z Bruselu co možná nejvíce dotací v rámci evropského společenství. Společně se svou sekretářkou Odette a bratrem Nicolasem (který ve svých pětatřiceti letech stále ještě chodí v krátkých kalhotách a s taškou na zádech, protože je jediným žákem místní školy) vypracovává množství nesmyslných projektů, jako je oboustranný sjezd z dálnice bez ohledu na to, že tudy žádná dálnice nevede, námořní přístav, přestože je městečko od moře vzdálené 350 km, rozbije baseballovou pálkou výkladní skříně, aby doložil množství se kriminalitu atp. Když se objeví Robert, inspektor vyslaný z Bruselu, rozhodne se Jacques vyhlásit Bouchon dvacátým šestým státem evropského společenství a sám sebe jeho prezidentem.

Téměř absurdní fraška dvou nejhranějších současných francouzských autorů komedií nabitá humorem a komickými situacemi slaví již téměř rok velké úspěchy u pařížského publika.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

F. M. Dostojevský, Marie-Hélène Estienne

VELKÝ INKVIZITOR (2006)

Překlad: Martina Schlegelová

Obsazení: 2 muži (jeden nemluví)

| nabízíme | zahraniční hry – přeložené

Adaptace slavné kapitoly románu *Bratři Karamazovi* vznikla pro známého režiséra Petera Brooka a jeho dvorního herce Bruce Myerse. České publikum se s ní mělo možnost seznámit během letošního Festivalu evropských regionů v Hradci Králové.

Děj se odehrává v Seville v době inkvizice. Kristus ve své nekonečné milosti opět sestoupil na zem a byl okamžitě uvězněn kardinálem – Velkým Inkvizitorem. Ten za ním v noci přichází do vězení a vede monolog, ve kterém obhajuje svou církev a ukazuje Kristu, kde udělal chybu...

Text přináší skvělou příležitost pro staršího herce.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Rainer Werner Fassbinder

KREV NA KRKU KOČKY (Blut am Hals der Katze, 1971)

Obsazení: 5 mužů, 5 žen

Překlad: Martina Černá

Hlavní postavu své hry nazval autor Phoebe – Duch doby. Byla seslána na Zem z jiné planety a od své civilizace dostala za úkol naučit se pozemskému jazyku a sepsat reportáž o lidstvu. Phoebe se sice postupně učí jednotlivým slovům našeho jazyka, ale smyslu těchto jednotek složených do vět nerozumí. To se ukazuje v konfrontaci s dalšími postavami hry, zástupci současné společnosti, jako je Řezník, Policista, Učitel, Milenka apod. Nejprve naslouchá jejich monologům, posléze opakuje některé věty z jejich replik, aby se pak pokoušela o dialog a zasazovala je bez ladu a skladu do společenské konverzace. Phoebe je tak jakousi rezonérkou našeho planého řečnění a prázdných slov i gest, což společensky provokativní autor typu Rainera Wernera Fassbindera korunuje ostrou ironií: hra končí Phoebiným monologem, který představuje veleučený a nesrozumitelný citát z Immanuela Kanta.

Formát hry *Krev na krku kočky* připomíná schnitzlerovský mezilidský kolotoč a autorovi jako předloha posloužily americké comic strips i slavná hollywoodská hvězda, jak napovídá původní podtitul hry *Marilyn Monroe contre les Vampires*.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Rainer Werner Fassbinder je u nás znám spíše jako filmový režisér než autor divadelních her. Přesto patří k autorům uváděným i na českých scénách. V nedávné době se u nás hrály například *Hořké slzy Petry von Kantové*, k jeho známějším hrám patří i *Brémská svoboda*. Fassbinder přitom svou uměleckou kariéru začínal právě jako divadelní herec v Mnichově, kde prožil i slavnou éru v radikálním experimentálním a politickém divadle antiteater v letech 1968-1971. Po rozpadu tohoto divadla se věnuje spíše filmu, ale i jeho epizodické divadelní počiny způsobily četné politické skandály.

Frank Houtappels

VORVAŇ (De Potvis, 2003)

Překlad: Tereza Šimůnková

Obsazení: 1 muž, 3 ženy

Komedie o dvou sestřích, jejich matce, tátově popeli a manželství s omezenou trvanlivostí.

Do rodinného sídla na břehu moře přijíždějí za čerstvě ovdovělou matkou Ingrid dvě sestry Mia a Roos. Mia má pubertální děti, přebujelý pocit zodpovědnosti, starost o mámu a nefunkční manželství. Mladší Roos, bývalá školní kráska, děti nemá. Zato vlastní přepychovou rezi-

denci v Bangkoku a nefunkční manželství. Původní plán byl vysypat tátův popel do moře. Jenomže Mia nejdřív málem ztratí igelitku s urnou, matka Ingrid se dcerám mezi výpadky paměti svěřá, že poslední slova jejich otce byla: „Tohle byl život na hovno“, Roos šílí, že maminka chce přijet do Thajska na návštěvu, melouchař a bývalý spolužák dcer Walter by rád koupil jejich dům a do toho na břehu moře uvízne vorvaň...

Vorvaň je hra o štěstí, které nemá rádo smrádek uhnívajícího manželství. Šanci máte, když zvednete zadek a otevřete oči. A tak se Ingrid na stará kolena vydá na misi, která se jmenuje „budete šťastní, ať se vám to líbí, nebo ne“. Do Thajska, kde budou prskat ledy, tajemství i urny, zatáhne také dceru Miu a spolužáka Waltera.

Nizozemský herec, dramatik a scénárista Frank Houtappels napsal originální komedii, krapítek absurdní, s překvapivými zvraty a hlavně až do konce s drápavým podtónem. *Vorvaň* je portrét čtyř osamělců, kteří dělají všechno pro to, aby ze svých životů oškrábali rez.

Text originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. V současné době se hra překládá.

Patrick Haudecoeur

VALČÍK TUČŇÁKŮ (La Valse des pingouins, 2006)

Obsazení: 6 mužů, 4 ženy

Překlad: Jaromír Janeček

Morini je majitelem továrny na boty a hodlá uvést na trh nový produkt: revoluční pár bot! Říká jim Badaboty – samozouvací boty. Zorganizuje proto honosnou party, aby si pro svůj nápad získal muže a mecenáše z velkého světa, hraběte Jeana-Patricka de Lagardiera. Morini se nezastaví před ničím, jen aby všemu dodal patřičný lesk, a tak se na velkou příležitost,

kteřou mají doprovodit umělecké výstupy, ohňostroje a vybrané pokrmy, chystá celý Moriniho dům. Jenže po velkých přípravách se z večírku stane noc plná katastrof a nedorozumění: sloužící v Moriniho domě a čerství novomanželé Paul a Paulette jsou přesvědčeni, že slavnost byla uspořádána na počest jejich nedávné svatby, Moriniho dcera Annabella neokouzlí vzácného hosta ani svou originální konverzací, pozvaní umělci jsou poněkud staromódní, Moriniho manželka Clarisse je zase mírně řečeno těžkopádnou hostitelkou a navíc je na společenské události přítomen i její tajný milenec, vzpurný Moriniho zaměstnanec Moselle...

Valčík tučňáků je nejnovějším titulem známého francouzského komediografa Patricka Haudecoeura. Jedná se o hudební komedii plnou humoru a šarmu, která na scéně předepisuje i malý orchestr. V minulém roce se zařadila mezi dramatické novinky nominované na prestižní francouzskou cenu Molière.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Noelle Chatelet

ŽENA VLČÍ MÁK (La Femme Coquelicot)

Obsazení: 1 žena

Překlad: Jaromír Janeček

Monodrama, v němž Martha – mladá sedmdesátiletá žena – vypráví o lásce „tabu“, která ji potkala. Namítnete snad, že v tomhle věku už vašeň neexistuje... A vidíte, Martha si dovolí ten přepych prožít ji s mužem ještě o deset let starším, než je sama. Vášně okouzující nejen duši, ale i tělo. Staňte se svědky její proměny, proměny ve výbušnou i křehkou „ženu vlčí mák“, ženu prožívající štěstí z lásky davané i přijímané.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

| nabízíme | zahraniční hry – přeložené

Jean-Luc Lagarce

CESTA PANÍ KNIPPEROVÉ DO VÝCHODNÍHO PRUSKA

(*Le voyage de Madame Knipper vers la Prusse Orientale*, 1979)

Obsazení: 3 muži, 2 ženy, 2 němé role

Překlad: Kateřina Neveu

Hra *Cesta paní Knipperové do Východního Pruska* spadá do raného období autora ovlivněného absurdním dramatem a zavádí nás do prostoru vymezeného vojenským konfliktem. Pět hlavních postav, které autor označil pouze písmeny (muži C, D, E a ženy A, B) a dva němí sluhové utíkají z hlavního města před válkou. Na cestu se všichni vydali zbrkle, a nyní začínají pociťovat první známky únavy. Drama je rozděleno do dvou zastavení, čajových posezení, během nichž postavy začínají pochybovat o správnosti svého rozhodnutí. Snaží se vybavit si nedávnou minulost a rozvzpomenout se na důvody, které je přiměly k cestě. Pokoušejí se zkrátka najít klíč k svojí současné situaci.

Fabule dramatu se odvíjí ve dvou liniích. První je příběhem „soukromým“: muž C vypráví ženě A příběh slavné herečky, paní Knipperové, která jednoho večera znenadání opustí ples, sbalí si kufry a vydá se na cestu z města. Toto vyprávění má charakter určitého znovustvoření, zpřítomnění minulé situace, která zjevně připomíná ženě A její vlastní osud. Mnoho společných detailů nasvědčuje tomu, že právě ona by mohla být paní Knipperovou. Druhou narativní linku tvoří rozvzpomínání se postav na skutečnost těsně před jejich odchodem z města: B evokuje práci svého muže na ministerstvu, D upozorňuje na nejasnost situace a na absolutní dezinformovanost neboť o válce se dlouhou dobu šeptalo, nikdo ji však oficiálně nevyhlásil. Postavy se nacházejí v nezáviděníhodné situaci absolutní nejistoty. Nedokáží zjistit ani logicky odvodit, zda válka, před kterou utíkají, už začala, nebo zda-li je stále ještě před válkou, popřípadě zda-li už náhodou neskončila. Před zešílením, narůstající nervozitou a ponorkovou

nemocí způsobenou únavou je může ubránit právě odvádění pozornosti vyprávěním fikce, tedy osudů paní Knipperové.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jean-Luc Lagarce

MY, HRDINOVÉ. VERZE BEZ OTCE

(*Nous, les héros. Version sans le père*, 1993)

Obsazení: 5 mužů, 5 žen

Překlad: Kateřina Neveu

Tento dramatický text, oscilující mezi tragikomedii, černou groteskou a absurdním dramatem v mnohém odkazuje k románovému světu i životu Franze Kafky. Nejen, že je děj umístěn do zájezdního hostince někde ve střední Evropě, ale navíc v něm vystupují postavy jako Karel, Max nebo Josefína. Živořící divadelní společnost vede direktivní matka, která se chystá zasnoubit svoji dceru Josefínu s hercem Rabanem. Drama *My hrdinové* je založeno na šarvátkách typických pro dané prostředí, v němž výjimeční herci stojí po boku herců průměrných, a nepostrádá humor a jemnou ironii, s níž autor zobrazuje herecké nešvary – sebestřednost, narcismus nebo závist. Velké množství postav zaručuje textu nesmírně bohatý děj rozvíjející několik témat, konfliktů a dramatických situací (dobový obrázek divadelní společnosti, nenaplněná láska, zasnuby z rozumu, sociální nespravedlnost, synovská vzpoura, hádky týkající se divadelní estetiky a uměleckých kvalit dramatických autorů). Lagarce v této hře pracuje rovněž s principem divadla na divadle, neboť dovolí neschopnému Karlovi, aby v závěru hry proměnil oslavu zasnub na čtenou zkoušku nové hry, které přítomní jen pramálo rozumí. Toto poměrně dlouhé intermezzo předchází závěrečné rvačce.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jean-Luc Lagarce (1957-1995) se v posledních letech stal ve Francii nejhranějším domácím dramatikem. Letošní rok se v divadelním prostředí nese ve znamení oslav jeho nedožitých padesátin. Lagarce po studiích filosofie působil jako praktický divadelník, v roce 1978 založil v Besançonu divadelní společnost Théâtre de la Roulotte (Divadlo Kára komediantů), v němž působil jako herec i režisér. Napsal asi dvacet dramatických textů a několik souborů povídek a esejů. Jeho texty oscilují mezi románem, básní a dramatem, jsou ovlivněny absurdní dramatikou a vykazují paralely s texty N. Sarrautové nebo M. Durasové. Přestože je jejich děj velmi často situován do první poloviny dvacátého století (rámeček tvoří 1., popř. 2. světová válka), autor v nich se svými partnery vede neustálý dialog o jejich současnosti. Jeho prvotinou je *Chybná konstrukce* (Erreur de construction, 1977), k dalším hrám dále patří například *Znovu Kartágo* (Carthage, encore, 1978), *Svatební hostina* (Noce, 1982) nebo *My hrdinové* (Nous, les héros. Version sans père, 1993).

Francisco Nieva

CORONADA A BÝK (Coronada y el toro, 1975)

Obsazení: 5 mužů, 5 žen, zpívající hlas, děti a další komparz

Překlad: Stanislav Škoda

Jako každý rok i letos starosta Zebedeo, zastánce tradice a machismu, vnucuje v zapadlém španělském městečku Farolillo svým tyranským způsobem lidu slavnost na počest svatého Blase, kterou provází řádění býků v ulicích. A opětovně se kvůli krutosti a násilí této slavnosti dostává do konfliktu se svou sestrou Coronadou, které vraždí nápadníky, aby byl „nejmužnější“ ze vsi. Na stranu aristokratické Coronady (v překladu „Korunovaná“) se přidávají i další novomyšlenkářstvím notně deformované typické figurky

starého Španělska: toreador Marauňa rebelující proti svému vlastnímu cechu, feministické rytířky Melga a Dalga a hybrid s čertovským kopytem Muž-Jeptiška. Na Zebedeo straně naopak stojí pochopové Černobřicháč a Urputník, závistivá a proradná cikánka Mairena a nakonec i ustrašený a manipulovatelný lid reprezentovaný Donem Cerezem. Namísto vypuknutí toreadorského běsnění však hra ve své polovici kulminuje divokým masturbáčním obřadem roztoužené Coronady, během něž zajme býka určeného pro slavnost. Poté, co celá vesnice býka hledá, dovtipí se Zebedeo teprve po 4 týdnech od svátku svatého Blase, že býka schovávají rebelové shluknutí v Coronadině sídle. Přejde si pro něj se svými nohsledy, ale jeho zuřivost vzroste ještě více, když zjistí, že zvíře mezitím v Coronadině chlévě pošlo. Na takový odpor nemůže než odpovědět trestem smrti a my se stáváme diváky velkolepé popravu, během níž Coronadu, Marauňu, Melgu a Dalgu i Muže-Jeptišku pohlcuje temný hrob aneb propadliště dějin. Zebedeo provází odchod jejich i posledního býka slovy: „Cítím tento ocas ve svých rukou, jako by ho vytrhli z mého vlastního těla. Mého těla, těla Španělska a jeho toreadorské hanby a slávy!... Ať přijde lid a odejdou dynastie.“ A poslední výjev hry mu dává za pravdu: všichni odsouzenci se objeví znovu v bílých oblecích jako přízraky, které mají „právo na účinkování na věčnosti a karnevalu v Riu“, a společně odjedou na sněžném býku s kytarou zavěšenou na jeho rozích. Na scéně zůstává jen cikánka Mairena a tančí své osamělé smutné flamenco.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Francisco Nieva

MILUJI TĚ, LIŠKO (Te quiero, zorra, 1987)

Obsazení: 1 muž, 2 ženy

Překlad: Stanislav Škoda

| nabízíme | zahraniční hry – přeložené

Krásná a křehká slečna Zoé už se dlouho neobjevila ve společnosti, a proto ji Anaís přichází navštívit, aby zjistila, co se s její přítelkyní děje. Zoé leží zničená v posteli a Anaís se jen dohaduje, jakým následkem prostopášného života, který obě Pařížanky vedou, asi trpí. Syfilis? Těhotenství? Nebo že by našla svého nikdy nespátřeného otce? Jaké je však její překvapení, když jí nešťastná Zoé svěří, že jí jako trest za její nevázaný život narostl liščí ocas. Zrovna když pohnutá Anaís začne nebi slibovat svou nápravu, přichází do bytu frajírek řečený Villier. Chce dát před svou ohlášenou svatbou poslední sbohem své milence Anaís. Po její zhrzeném odchodu však nastane zvrát. Villier vyznává svou dlouho tajenou lásku Zoé. A tajená je i jeho totožnost – je baronem a mezi pařížskou galérku se vetřel pouze ze zvědavosti. A budoucí šťastné lásce k Zoé mu nezabrání ani liščí ocas – vždyť je to přeci její sladké tajemství i nástroj, jak se vysmát pokrytecké společnosti.

Krátkou komediální hříčku řadí španělský autor Francisco Nieva do svého cyklu her „podle stručného klíče“.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Francisco Nieva

ZRYCHLENÉ SRDCE (El corazón acelerado, 1979)

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Překlad: Stanislav Škoda

Píše se rok 1968, je horko, až kravaty mění barvu, a dva dandyové Werner a Guido sedí znuděně v hotelu. Chvíli se baví urážením své otrokyně Pearl, potom obtěžují personál, žádají uložení kravaty do mrazáku a objednájí si večeři 40 centimetrů. Vymýšlejí nové a nové hedonistické hry, až Guida přepadne deprese. Rozhodne se, že spáchá sebevraždu a strelí se do srdce. Werner a Pearl nad ním chvíli truchlí, ale

poté cynicky prohlásí: „Prošvihnul jsi rok 1968... tenkrát šlo skutečně o hodně“. Kratičká komedie parodující novou dobu, kdy se všechno zrychluje. A nestihá se ani stárnout, ani žít, natož umírat.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Francisco Nieva (1927) je španělský dramatik, scénograf a režisér. Ve své tvorbě odmítá společensky angažované divadlo a dává přednost antirealismu, v němž významným prvkem je nespoutaná imaginace, přizračnost a přeludnost. Divadlo chápe jako obřad a karneval, a navazuje tím na svého krajana Goyu, ale i na odkaz Jarryho a Artauda. V jeho hrách je patrný i vliv barokní stylizace a surrealismu. Pro své divadlo si volí různé přídomek jako například „reopera“, „divadlo frašky a pohromy“ nebo „zběsilé divadlo“

Christine Revehro

ČOKOLÁDA FEFERONKY (Chocolat Piment, 2006)

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

Překlad: Jaromír Janeček

Sestry Karolína a Stephanie přijíždějí na oslavu narozenin svého otce Paula. Karolína s manželem Frankem, typickým manažerem s mobilem stále u ucha, sebevědomým přístupem ke své družce a snobskými libůstkami, například co se degustace vína týče. Realitní makléřka Stephanie má za sebou naopak různé krátkodobější vztahy a nejen v tom je protikladem své sestry; jejími koníčky rozhodně nejsou typické zájmy matek v domácnosti jako diety, zásady zdravé výživy či úzkostná čistotnost. Všichni tři přinášejí do Paulova domu ne zcela příjemný vzruch a překvapení: vnučka

Lea, na kterou se Paul těšil, zůstala doma s kamarádkou, protože její přítel zrovna dnes soutěží ve finále jakési televizní soutěže á la Superstar, Karolína ho obdaruje zcela nevhodnými dary – krajkovým ubrusem a čokoládovým dortem s feferonkami, Frank se v jeho vlastním domě chová jako nadřazený kohout a nakonec mu ještě Stephanie sdělí, že potkala jeho dávnou milenkou. Řetězec nejrůznějších odhalení je k nezastavení, zejména v noci, kdy žádná z rozrušených postav nedokáže usnout, a setkávají se u baru na verandě: Frank vlastně od Karolíny odchází, protože jde dělat kariéru do Brazílie, Stephanie sděluje otci, že jeho bývalé nabídla k prodeji jeho dům, Karolína vyčte sestře, že jí vždy přebírala partnery včetně manžela, a Paul nakonec vybuchne a musí se jít zchladit do zasněžené zahrady. Stříhem se přenášíme do ranní scény, kdy v domě panuje hektika telefonování, balení a příprav na cestu. Jediný Paul zůstává v klidu a nabízí všem čerstvé teplé croissanty. Nikdo pochopitelně nemá čas ani chuť. Ještě štěstí, že před domem náhle stojí nečekaná návštěva – zájemkyně, která se přichází podívat na dům ke koupi. Je to mladá dívka Elisa. Když se na Paula zadívá, jako by ho znala odmalička, a když se zmíní o své mrtvé matce, vědí i bez dalších zbytečných slov, o co jde. A navíc je čas na snídani.

Nahořklá komedie francouzské autorky a herečky Christine Revehro byla v letošním roce nominována na prestižní divadelní cenu Molière.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Falk Richter

BŮH JE DJ (Gott ist ein DJ, 1998)

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Překlad: Martina Černá

On a Ona se nechali zavřít do svého bytu, který proměnili v umělecký ateliér a odkud vysílají přímé vstupy ze svého soukromého života. Život

pojímají jako performanci, která je okamžitě přenášena na Internet díky všudypřítomně instalovaným kamerám. Žádané jsou nedokonalé okamžiky a scény, útržky reality, zdánlivě pravdivé efekty, hra na autenticitu, manipulace. To oba dva dobře vědí, protože ani jeden z nich v tomto „božském“ tvoření života není nováčkem: On je DJ, Ona zkušená moderátorka televizních talk-show a filmová režisérka. Příběhy, které si vyprávějí, a činnosti, které vykonávají, jsou zpočátku příjemný chill out včas přecházející do adrenalinového vrcholu, koktejl nálad, citací a momentálních improvizací. Snad z opakování a únavy či snad z nudy Ona otočí tuto hru proti Němu a jako zbraň použije dítě, které údajně čeká. On reaguje zcela v intencích pravidel hry. Na otázku, zda dítě chce, odpovídá drsným popisem svého vlastního dětství, kdy byl sexuálně zneužíván otcem, matkou i vlastní sestrou. Richter zde dosahuje maximálního účinku nejistoty, zda se jedná o persifláž či jeho zoufalý pokus někým otrástit, donutit někoho skutečně naslouchat. Skutečné city neboli realita však v tomto prostředí nemají místo. Jen nejistota na ostří nože, která zůstane bez odezvy. Ona ho sice vyslechne, ale „jede“ dál. Materiál se možná použije později, možná se bude hodit. A dítě? S tím to dopadlo podobně, zapomnělo se na něj. Jestli kdy jaké bylo...

Hra z roku 1998 představuje velký dramaturgický hit (byla přeložena do 20 jazyků a uvedena ve více než 50 inscenacích po celém světě od Evropy přes USA až po Austrálii) a předvídá boom televizních reality show, jehož jsme svědky na přelomu milénia.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Falk Richter

ELECTRONIC CITY (2002)

Obsazení: 1 muž, 1 žena, tým o asi 5-15 osobách

Překlad: Martina Černá

| nabízíme | zahraniční hry – přeložené

Příběh Tom a Joy, to je love story z počátku 21. století. On je manažer střední třídy, naprosto spolehlivý a flexibilní zaměstnanec. Jenže zrovna dnes v noci se ztratil a bloudí chodbami hotelu, zapomněl přístupový kód, poschodí i číslo pokoje, už si ani nevzpomíná, kde je – Berlín, Londýn, New York, Singapur... Tom je přepracovaný. A myslí na Joy. Joy je přízřusobivá příslušnice obsluhy v letištním fast-foodu. Jenže zrovna dnes v noci je absolutně vystresovaná, na pokladně se porouchal scanner a ve frontě čeká dvacet panicky hektických manažerů na zaplacení svého sendviče. Joy je přepracovaná. A myslí na Toma. Zamílovali se do sebe kdysi, když běželi na svůj přípoj a poprali se při souboji o první místo při letištní bezpečnostní kontrole. Od té doby spolu provozují lásku na dálku, lásku odsunutou do virtuálního prostoru, která jim nakonec vlastně vyhovuje, protože neruší, nebolí, dá se vypnout a zanikne, jakmile ztratíme dobíječku k mobilu.

Hra *Electronic City* je součástí cyklu *Systém*, který Falk Richter inscenoval v berlínské Schaubühne v sezóně 2004/2005. Poučen tradicí německého politického divadla, se v něm autor zaměřuje na procesy globalizace a jejich dopady na obyčejné lidi. Zobrazuje drobné kolize lidských součástek v hladce fungujícím systému, který člověk už dávno přestal ovlivňovat a který se řítí neznámo kam. Ve hře *Electronic City* záměrně vyhledává situace, kdy „systém“ selhává a nastává prostor a čas pro mezilidská setkání. Proud monologů postav Toma a Joy a jejich zoufalé pokusy o dialogy závislé na technice, která přesahuje jejich lidské capacity, je přerušován vstupy jakéhosi chóru, který funguje jako rytmický doplněk, komentátor, vypravěč, ale i všudypřítomný svědek všech událostí, protože se občas proměňuje ve filmový štáb s nenasytným okem kamery. Takto donutí představitele Toma a Joye sehrát „zcizovací“ scénu seznámení. Postavy se nakratičko ve vzpomínce setkají, ale potom zase běží dál. Utíkají, přejíždějí, nasedají, přestupují a snaží se udržet si svou identitu pohromadě, aby se mohly na okamžik zastavit, když Joy zjistí, že

jejich itineráře se na několik minut protnou na jednom letišti. Současní lidé už si neslibují lásku, takové slovo vyvolává strach, a proto se navzájem utvrzují zbožným přáním: „Zvládnem to!“

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Falk Richter

PORUCHA (*Die Verstörung*, 2006)

Obsazení: 7 mužů, 5 žen, 1 chlapec, kompars

Překlad: Martina Černá

Komedie *Porucha* patří zatím mezi poslední hry německého dramatika a režiséra Falka Richtera a lze ji označit za „zlou“ vánoční pohádku. Nejružnější ztroskotanci od divadelního režiséra, přes rozvedené rodiče, zmatenou starou ženu, zapomenuté děti až po homosexuály hledající trochu lidského tepla prostřednictvím štědrovečerního chatu se zde pokoušejí společně oslavit tento tradičně rodinný svátek. Jenže když už trapné a vyprázdněné rituály nefungují ani v „normálních“ rodinách, jak by je mohly naplnit novodobé „patchworkové“, náhodně uskupené lidské smečky. Jak titul napovídá, ve hře se uděje celá řada poruch, a to od těch mentálních („depresivní, mentálně narušení lidé zpívají vánoční koledy“), přes technické (nefunkční topná tělesa a hluk způsobený autonehodami odehrávajícími se nepřetržitě za scénou), až po ty mezilidské (opuštěné dítě na letišti a rodiče hádající se přes telefon, kdo ho vyzvedne; hádka dcery s otcovou milenkou během štědrovečerní večeře; narušený vztah psychiatra s jeho pacientem; rozchod dvou homosexuálních partnerů a schůzka se sexuálním robotem Gayromeem...).

To vše ale zdaleka nevyvolává pocit deprese nad bezútěšností současného světa. Velkou devizou Richterovy dramatiky je totiž černý humor a absurdní, až brutální ironie. Přestože autor ve své hře rozvíjí poměrně

apokalyptickou vizi vánoční noci, nabízí i špetku naděje, kterou od času vánočního obvykle očekáváme: „a tak láska přece přijde na Zem, ale jen tak napůl a... nic to neznamena.“ Střípky příběhů jednotlivých postav se nakonec složí v groteskní slavnosti na rajském místě, „Klinice snů“. V tomto novodobém Betlémě jsou alespoň na tuto sváteční noc pomoci narkotik a čtyřicetistupňového mrazu všichni na chvilku uchláchlí a vrženi do stavu slastné otupělosti vůči vlastnímu zpackanému životu.

*Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.
Rozhovor s Falkem Richterem naleznete na str. 9*

Sony Labou Tansi

ANTOINE MI PRODAL SVŮJ OSUD (Antoine m'a vendu son destin) @

Obsazení: 1 muž, 2 ženy, 1 postava libovolného pohlaví a věku

Překlad: Michal Lázňovský

Hra *Antoine mi prodal svůj osud* je panoptikálním obrazem degradace politické moci v Africe na konci 20. století. Po rozpadu koloniálních říší se v Africe vytváří jakési mocenské vakuum, v němž jsou Afričané z velké části i nadále loutkami, ale kdy se již alespoň pokoušejí najít vlastní identitu a vytvořit vlastní mocenské struktury. Jednou z krutě groteskních postav tohoto zmateného období je generál Mobutu. Sony Labou Tansi se volně inspiroval jeho osudem a vytvořil obraz představitele nové africké moci, Otce národa, Diktátora, který bojuje o moc všemi dostupnými prostředky.

Zastihujeme ho ve chvíli, kdy už je vězněm svých „následovníků“, a přesto, zřejmě díky síle legendy, stále hraje svou roli. Sony Labou Tansi neobyčejně sugestivně zachycuje směsici tradičních mýtů, naivních představ, totalitních ideologií i šílených vizí, které ukazují živého člověka v osidlech obludných mocenských ambicí.

Sám autor ale upozorňuje, že diktátorův osud je také zrcadlem zoufalství jedné „ztracené generace“ Afričanů. Hra – bohužel – dodnes neztratila na aktuálnosti.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Předčasně zemřelý konžský spisovatel **Sony Labou Tansi** je považován za otce současné divadelně-dramatické generace frankofonních Afričanů. Jeho literární a divadelní činnost (režisér, inspirátor, pedagog) dala mnoho podnětů generaci, jejíž přední představitele v minulých letech uvedl do povědomí české divadelní veřejnosti projekt Tvůrčí Afrika (Kwahulé, Makele aj.).

| nabízíme |

zahraňní hry – nepřeložené

Přinášíme vám některé nové evropské hry, které se na prestižním berlínském Stückemarktu dostaly do finále:

Volker Schmidt

DIE MOUNTAINBIKER (2006)

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

„V poslední době mám pocit, že se všechno od základu změnilo. Žiju život, který už se mnou nemá nic společného. Můj muž, moje dcera jsou snadno zaměnitelné bytosti. Já ani necítím, že bych byla naživu. Můžu se vydat jakýmkoli směrem a nemá to žádné následky...“

Toto poznání dobře situovanou bytovou architektu Annu poněkud vykoledí. Začne dělat „podivné věci“ a vyhledávat extrémní. Jeden z jejích „pokusů“ ji vrhne do náruče pubertálního chlapce ze sousedství Thomase, který obtížně hledá svou sexuální identitu a maluje pouze mrtvolky. Anna zpočátku neví, že Thomas chodí s její vlastní dcerou, se kterou se seznámil u kontejnerů s tříděným odpadem, ani to, že je synem Franzisky, která je dlouholetou milenkou jejího manžela Manfréda. Anna také neví, že se Franziska právě zamilovala do Manfrédova nejlepšího kamaráda a rodinného přítele Alberta a Manfréda chce opustit. Volker Schmidt tak buduje složitou strukturu rafinovaného a čím dál napínavějšího příběhu o poho-

dném životě středních vrstev, ze kterého se nenápadně den po dni ztrácí řád a postavy zmateně hledají nějaký nový smysl...

Text německého originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Rakouský herec a režisér **Volker Schmidt** se narodil v roce 1976 a je absolventem vídeňské konzervatoře. Jeho hry zvítězily v několika soutěžích, účastnil se autorské dílny vídeňského Burgtheatru. Hra *Die Mountainbiker* byla vybrána i na prestižní Stückemarkt v Heidelbergu, Theater Heidelberg také v listopadu 2007 uvede světovou premiéru hry.

Ali Taylor

COTTON WOOL (2006)

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Na opuštěném skotském pobřeží pozorují dva bratři (16 a 18 let) moře, každou jeho nepatrnou proměnu. Nadávají, mlčí a pijí pivo. Jak se v průběhu hry dozvídáme, právě jim zemřela matka a teď jde o to zůstat nebo odejít. Každý z nich se pokouší najít cestu, jak se s tím vyrovnat. Mladší uniká do snového světa svého dětství, kde se lidé po smrti mohou proměnit v tuleně a později se znovu narodit. Starší se snaží pohlédnout do očí reality. A pak se na pláži objeví sedmnáctiletá dívka...

Ačkoli podobné téma zpracovává celá řada současných britských dramatiků, pohled Aliho Taylora je originální zejména v pevném zakotvení příběhu do konkrétního prostředí s typickou kulturou, jazykem a psychologíí postav.

Německý překlad hry v elektronické podobě je k dispozici v DILIA, originál můžeme zprostředkovat.

Ali Taylor se narodil v roce 1977, vystudoval anglickou a americkou literaturu na univerzitě ve Warwicku. Působil jako reportér londýnských novin, což ho inspirovalo, aby začal psát pro divadlo. Účastnil se autor-ské dílny v Royal Court Theatre pod vedením Simona Stephense, pracoval i v dalších workshopech např. pod vedením Marka Ravenhilla. Jeho prvotinu *Porcelán* uvedl v roce 2001 Royal Court, další hru napsal pro známou skupinu Paines Plough. Jeho hra *Cotton Wool* vznikla ve Studiu National Theatre v Londýně, světová premiéra bude uvedena na jaře 2008 v Staatsschauspiel v Drážďanech.

Massimo Bontempelli

BEZELSTNÁ MINNIE (Minnie la candida, 1929)

Obsazení: 7 mužů, 3 ženy

Vše začíná nevinnou konverzací o akváriu. Tirreno a Skagerrak z žertu přesvědčí Minnie o tom, že ryby v akváriu nejsou pravé a jsou to jen dokonalí roboti. Žert se jim zalíbí a tak Minnie ještě vyprávějí o tom, že se vyrábějí falešní lidé. Dvanáct z nich prý uteklo z laboratoří a teď se pohybují mezi normálními lidmi, od kterých jsou k nerozeznání. Minnie jim uvěří a od té doby všude vidí nepravé lidi, začne se chovat divně a podezřívavě, její strach z lidí neustále roste, až se Minnie v důsledku své fobie zavře v pokoji a odmítne vycházet ven. Tirreno se Skagerrakem litují toho, co způsobili, a snaží se Minnie vysvětlit, že to všechno byl jen vtip, ale ona jim pochopitelně nevěří. Oba se děsí okamžiku, kdy je

Minnie začne považovat za falešné, ale Minniiny úvahy se ubírají úplně jiným směrem – začne pochybovat sama o sobě, neví, zda je pravá a jak to zjistit. Jelikož se nedokáže přesvědčit o své pravosti, usoudí, že patří mezi umělé lidi, a rozhodne se k radikálnímu řešení – sebevraždě.

Text v originále je k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

Giovanni Clementi

KOCOUŘÍ STRATEGIE (La Tattica del Gatto, 2003)

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

Hra *Kocouří strategie* Giovanniho Clementiho názorně dokazuje, že italský autor se nemůže vyhnout tematice fotbalu. Na sportovním fanatismu je založen příběh pětice postav, který se odehrává ve fotbalových šatnách, na pláži a v přímořské restauraci.

Při tréninku fotbalového dorostu dojde k dojemnému setkání: po 30 letech vyhledá na stadionu trenéra a čilého šedesátníka Valentina jeho o 7 let mladší bývalý kolega Ettore. Jak se dá očekávat, dojde na líčení životních peripetií obou „nejlepších kamarádů“ z dob jejich odloučení, ale i na vzpomínky na sladké doby mládí. Výjevy z dávných časů s analogicky mladšími postavami Valentina a Ettore se v průběhu hry kontinuálně prolínají s událostmi probíhajícími v přítomnosti. A protože v životě není nikdy nic černobílé, vycházejí najevo zvláštní okolnosti vztahu mezi oběma muži. Zdálo by se, že se jazýčky vah převrátily: v mládí byl úspěšný brankář Valentino s hvězdnou kariérou a přezdívkou „Kocour“ velkým vzorem pro méně talentovaného a mladšího Ettore. Byl to Valentino, kdo ho uváděl do života, půjčoval mu auto a oblečení a pomáhal mu v jeho milostných dobrodružstvích. Dnes je naopak Ettore majitelem prosperující firmy a otcem zdatného syna, zatímco Valentino pobírá

| nabízíme | zahraniční hry – přeložené

skromný důchod a samotu mu zpříjemňuje trénování mládeže. Všechno je ovšem ještě o něco složitější.

Mezi nerozlučné přátele kdysi osudově vstoupila barová zpěvačka Carla. Byl to Ettore, kdo s ní začal chodit, ale Valentino mu jeho vážně míněný vztah kvůli výsledkům na hřišti vymlouval. Co může způsobit láska, jíž pohrdal, však Valentino má poznat také. Když Ettore přestoupí do provinčního klubu, propadá této ženě natolik, že přistoupí i na nefunkční manželství naplněné Carlinou nenávistí a alkoholismem. Tento stín ve vztahu Ettore a Valentina a osudově zasahuje i jejich děti Lunu a Michela.

Hra byla uvedena v roce 2003 v rakouském Grazu, kde získala cenu „Vicini Sconosciuti“.

Text v originále je k dispozici v DILIA. Překlad můžeme zprostředkovat.

Giovanni Clementi (1956) se narodil v Římě a působí jako herec, dramatik a scénárista. Jeho hry se hrají na různých evropských scénách, zejména v Itálii, Španělsku, Francii a Německu. DILIA nabízí v originále jeho komedie *Nepříznivé okolnosti* (Maligne Congiunture, 1990), *Papírový klobouk* (Il Cappello di Carta, 1999), *Stará zpěvačka* (La Vecchia Singer, 2002) a *Kocouří strategie* (La Tattica del Gatto, 2003).

Alejandra Garrido Buzeta

PISTOLE Z KAMELU (Pistolas de caramelo, 2006)

Obsazení: 7 mužů, 4 ženy, fanyanky a bodyguardi

Členové bezpečnostní služby velkých uměleckých produkcí, zaměstnanci za bankovními přepážkami, číšníci ve fast-fooddech či honosných

restauracích, klauni na objednávku, manažeři supermarketu v obleku a kravatě či brigádnice najaté na promoakce při uvádění nových produktů na trh jsou nepostradatelnými protagonisty v kolotoči divadla tzv. velkého světa, a přesto obvykle zůstávají venku před jeho dveřmi. I proto Paco důležitě žongluje mobilem před dychtivými fanynkami popové star Fabiana a předstírá ležérní hovory s tímto idolem dívčích srdcí. I proto si Marta, znavená úmornou rutinou za pokladnou v supermarketu i bláznovstvím senilního otce, který si hraje na jasnovidce, pozve jednoho dne domů k obveselení své ratolesti i vlastnímu narozeninového klauna. I proto si Srdíčko, která zákazníkům supermarketu v převleku za bonbón s firemním logem vnucuje novinky cukrářského průmyslu, dovolí malou osobní vzpouru proti dominantní matce – otěhotní s náhodnou známostí a pokusí se vybrakovat její konto v bance. I proto ochrance supermarketu Josému jednoho krásného dne rupnou nervy a začne všechny jmenované včetně manažera podniku, bankovního zaměstnance a číšníka z vedlejšího občerstvení ohrožovat pistolí a požadovat, aby na čestnou nástěnku byl vyvěšen jeho portrét jako „zaměstnanec měsíce“. Ve scéně, kde se všichni výše jmenovaní „podělaní zaměstnanci“, jak sami sebe označují, sejdou, kulminují v bláznivé katarzi jejich malé frustrace a všichni se navzájem postřílejí pistolemi z karamelu. Už už to vypadá na tragédii, když náhodný nakupující Manu zůstane nehybně ležet na podlaze, ale banalita všedního života nakonec stejně vítězí. Manu i ostatní se proberou z dočasného rauše a pustí se do úklidu a příprav nákupní scény na další den. Jejich zbraně jsou přeci jen pouze z karamelu. Díky svým drobným úchytkám však alespoň zažili malé pozdvižení, kvůli kterému snad stojí žít i úplně obyčejné a mizerné životy.

Text v originále je k dispozici v DILIA.

Alejandra Garrido Buzeta je mladá chilská herečka, režisérka a autorka. Za svou hru *Pistole z karamelu* získala v roce 2007 prestižní chilskou cenu Altazor.

David Gieselmann

DIE PLANTAGE (2006)

Obsazení: 6 mužů, 4 ženy

Německý dramatik David Gieselmann je v České republice znám především díky své hře *Pan Kolpert*, kterou před několika lety uvedlo Divadlo Na zábradlí. *Plantáž* je dosud jeho poslední uvedenou hrou, světová premiéra se konala loni v červnu v Magdeburgu.

Hra volně odkazuje na Čechovův *Višňový sad*, ale příběh značně posouvá. Hlavní hrdinkou je DJka Lucie, která se počátkem devadesátých let prosadila s jediným megahitem. Za obrovské honoráře pak pořídila opuštěný statek v Brandembursku a přestěhovala tam své přátele. Ti vytvořili svéráznou komunitu a začali pěstovat hašiš. Lucie sama trávila většinu času na zahraničních turné. Přesto se do zdánlivé idylly vkrádají falešné tóny, Joachim například zradil vytyčené ideály a vydělává značné peníze jako počítačový expert. Nicméně právě nebezpečí pro tento svérázný biotop přinese až návrat Lucie z posledního turné, je bez peněz a tím pádem nucena plantáž prodat. Lehkonohá komedie, stejně jako kdysi Čechov, ukazuje zejména společnost, kterou pomalu odvál čas...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Mohamed Kacimi

SVATÁ ZEMĚ (Terre Sainte, 2006)

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

V obleženém městě se dívka Imen stará o kocoura Ježíše, kterému cizí voják zlomil packu, když mu skočil do tanku. Kolem vybuchují bomby a padají domy, ale nikoho už to nezajímá. Smrt je příliš všední a slova jako Bůh či vlast znějí jako nadávka – alespoň pro veterána Yada a jeho ženu Aliu. Naproti tomu jejich syn Amin se opájí fundamentalistickou ideologií a když dostane příležitost a zahlédne vojáka bez přílby, neváhá a zabije ho – i když to znamená smrt pro všechny jeho blízké. Chuť krve ale probouzí i další vášně a Amin se pokusí znásilnit Imen – beztak je to dcera děvky, kterou včera jeho „bratři“ upálili. Jeho otec ho přistihne a zastřelí ho, zatímco jejich dům bourá buldozer. Imen zůstává sama – možná poslední živá ve městě. Přichází cizí voják a pokusí se ji znásilnit, přičemž jí vypráví o Stravinském a o kultuře. Imen odjítí granát, který mu visí u opasku.

Kacimiho hra nemá příliš rozvinutý vnější děj, využívá lyrických monologů, vyprávění a bohaté symboliky. Možná právě díky tomu je ale naplněna hutnou atmosférou okupovaného světa, kde život nemá jiné východisko než beznaděj a láhev araku, nebo radikalitu a pseudohrdinskou „mučednickou“ smrt. Přináší tak cenný pohled zevnitř na problém, který příliš snadno odsouváme ze svého zorného pole nebo sebevědomě zjednodušíme do černobíla.

Text v originále je k dispozici v DILIA. Překlad můžeme zprostředkovat.

Básník, romanopisec a dramatik **Mohamed Kacimi-El Hassani** se narodil v roce 1955 v alžírském svatém městě El Hamel. Po studii francouzské literatury se v roce 1982 přesunul do Alžíru. V roce 1987 debutoval románem *Kapesník* (Le Mouchoir). V 90. letech se obrátil k psaní pro divadlo, které považuje za „bezprostřednější“. Jeho hry byly uvedeny ve Francii i v zahraničí; hra 1962 byla v roce 2001 provedena

| nabízíme | zahraniční hry – nepřeložené

Arianou Mnouchkinovou v Théâtre du Soleil. Je držitelem cen Lugano a Afaa-Beaumarchais.

Juha Lehtola

OTHELLO V POSILOVNĚ (Othellohyrrä, 2001)

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

Shakespeareova tragédie proměněná v introspektivní melancholickou komedii. Specialista na organizační restrukturalizaci přijíždí do helsinské firmy, která prodává přístroje na kávu. Aniž by o tom věděl, začne se mu zde říkat Othello. Jeho nepřizpůsobivé metody vyvolávají paniku, nikdo už si není jistý svým pracovním místem. Othello se zamiluje do ředitelovy dcery, ale sales director Hugo začne živit Othellovu žárlivost zákeřnými náznaky. Lehtola transponuje tradiční tematiku intrik a nekontrolovaných vášní do moderního světa velkých korporací s jejich netolerantním tlakem, kde se každý musí starat o sebe. Jazyk hry je stylizovaný, složený z velkého množství idiomat kancelářské hantýrky a kombinovaný s poetickými momenty.

Lehtola vychází ve své hře z finských reálií. Jeho Othello není maur, ale Fin odcizený finské kultuře. Pochází totiž z komunity ingrijských Finů, kteří do Ingrie – oblasti východního Ruska – odcházeli v 17. století a v 90. letech 20. století se masově vraceli zpět do Finska. Hra *Othello v posilovně* je zasazena do současné finské společnosti orientované na výkon. Autora při jejím psaní inspiroval překvapivý zážitek: „Před mnoha lety jsem byl na večeři v jedné finské rodině a zeptal se jejich šestiletého syna, čím by chtěl být, až vyroste. Odpověděl mi: workoholikem...“ Hra měla premiéru v Národním divadle v Helsinkách v roce 2003.

„Divadlo by nemělo být bezpečné. Jeho základní charakteristikou je schopnost překvapovat,“ říká Juha Lehtola (1966). Lehtola je ceně-

ným finským dramatikem, scénáristou a překladatelem, který se věnuje zejména psaní inteligentních a promyšlených komedií o současném životě s nádechem melancholie.

Text v anglickém překladu je k dispozici v DILIA.

Falk Richter

POD LEDEM (Unter Eis, 2004)

Obsazení: 3 muži, 1 chlapec

Koláž monologů tří poradců zabývajících se ergonomizací a racionalizací firem. Být poradcem znamená jít kupředu, být inovativní, být lepší, být flexibilní... To znamená neustále zlepšovat svět, protože když se daří dobře ekonomice, daří se dobře všem. Proti dvěma mladým ambiciózním poradcům v plné síle stojí padesátiletý Paul Niemand (Nikdo), který poté, co dosáhl dokonalosti v technice zvyšování výkonnosti pracovníků a jejich nemilosrdného propouštění, od svých kolegů, kteří zase vybudovali profesionální techniku feedbacku, nedosáhne ratingu ani 45%. Vyhořelý Niemand ovšem představuje neodvratitelnou budoucnost svých kolegů, protože také oni zamrznou pod ledem, stanou se oběťmi své neúprosné strategie, která se zbaví kohokoli nevýkonného, kohokoli, kdo odmítne jít si po práci neformálně zahrát squash. Hra *Pod ledem* patří do Richtera cyklu politického divadla „Systém“.

Text v originále je k dispozici v DILIA.

Jaime Rocha

NETOPÝŘI (Morcegos)

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Kdesi na samotě na portugalském venkově vedle sebe stojí dva domky oddělené řekou. V každém z nich žije jeden pár. Ve statku na jednom břehu řeky bydlí dvojice starých manželů, z komína se jim kouří, na zahradě pěstují zeleninu a v chlívku chovají domácí zvířata včetně starého oslíka. Moderní dům na druhé straně je obklopený zahradou s anglickým trávnikem a bazénem a jeho střeše vévodí satelit. Zatímco mladá dvojice, která se sem přistěhovala teprve nedávno, se chová jako typický městský pár přivyklý pohodlí moderního světa a technologiím, staříci jsou staromódní, pověřiví a dokonce snad trochu pomatení soudě podle hovorů stařečka s netopýry.

Obě dvě dvojice usedlíků se navzájem tajně pozorují přes plot a řeku, ale skutečné setkání těchto lidí reprezentujících odlišné životní přístupy a kultury začíná teprve, když přijde nečekaná katastrofa. Zrovna když dívka chce zajet do města pro toner do tiskárny přestane téct voda, řeka náhle vyschne a i všechny moderní přístroje a nástroje začnou postupně vypovídat službu. Vzájemná sousedská pomoc začne být v této situaci nezbytná, a to i proto, že na dně vyschlého koryta řeky leží hromady strašidelných mrtvol a tito čtyři lidé zůstávají zcela odříznuti od civilizace a jakékoli pomoci. Sbližování starých a mladých postupuje společně s malými službami, které si navzájem prokazují, a skončí vznikem citového pouta, které přetrvá i po návratu vody. Jen netopýři a staří moudří usedlíci vědí, že tato událost byla jen past na mladé lidi, kterou staříci přichystali z touhy po potomcích, kteří je mají zaopatřit v době, kdy už je jejich síly zcela opustí.

Text v originále je k dispozici v DILIA. Překlad můžeme zprostředkovat.

Portugalský prozaik, básník, novinář a hlavním povoláním dramatik **Jaime Rocha** (1949) patří mezi klasiky portugalského moderního

divadla. V době diktatury pobýval v emigraci ve Francii a po obnovení demokracie v Portugalsku byl hojně uváděn v tamějších divadlech a vyznamenán řadou státních cen. Jeho dramatika bývá charakterizována jako absurdní, ironická a zároveň poetická. DILIA nabízí v originále jeho texty *Netopýři* a *Bílý muž, černý muž*.

Simon Vinnicombe 7

YEAR 10 (2005)

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

Prvotina mladého britského autora byla uvedena v červnu 2005 jako součást kritikou oceněné sezóny mladých dramatiků v londýnském Finborough Theatre. Příběh je deníkem jednoho roku v životě dospívajícího chlapce, který se s matkou přistěhoval na předměstí Londýna. Musí se tak vyrovnat s první láskou, vztahem k matce, ale zejména s násilím a šikanou. Hra je psaná velmi realistickým slangem, ale vyniká i silnou poetikou, která svět přibližuje z perspektivy dospívajícího muže.

Text originálu je k dispozici v DILIA.

| nabízíme | zahraniční hry – nepřeložené

DVĚ NOVINKY Z LONDÝNA:

Bruce Norris

THE PAIN AND THE ITCH (2005)

Obsazení: 3 muži, 3 ženy, holčička

Hra amerického dramatika měla světovou premiéru v Chicagu, později vyprodala off-broadwayské divadlo a do Evropy ji letos na jaře uvedlo slavné londýnské Royal Court Theatre, v režii svého nového uměleckého šéfa Dominica Cooka.

Břítka sociální satira popisuje oslavu dne díkůvzdání v jedné velmi dobře situované středostavovské rodině („Co to znamená být bohatý? My například rozhodně nejsme bohatí.“). V centru stojí poněkud netypický pár, který tvoří velmi úspěšná, ale nervózní žena („Něco nám zase okousalo avokádo.“) a její muž v domácnosti, který se stará o jejich dvě děti („Víš, kolik týdně vydáme za pleny?“). Na oslavu je také pozvána jeho poněkud dementní matka („Nemůžu si vzpomenout, kdo hrál Gándího.“) a bratr –lékař, který volil Bushe („On volil Bushe! Já to věděl! Já to věděl! Jak jsi mohl?“) a chodí s romskou imigrantkou, která si zuřivě, ale poněkud nevhodně hraje s dětmi („Víš, my nepoužíváme žádné násilné hry ani zbraně. Ne – ani repliky zbraní...“). Hra naprosto neodolatelně vtipnými dialogy odkrývá jedno klišé za druhým, ať už jde o současnou politickou situaci, výchovu dětí, partnerských vztahů nebo třeba postoji k menšinám a imigrantům. O to víc pak zamrazí poněkud drsný konec...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Joe Penhall

LANDSCAPE WITH WEAPON (2007)

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Dva mladí úspěšní muži, dva bratři, zubař a programátor. Oba se snaží prosadit, být úspěšní a pochopitelně – vydělat peníze. Takže se Ned marně pohoršuje, že bratr v zájmu svého budoucího bazénu provádí na svých nicnetušících pacientech nevinné pokusy s botulotoxinem. Jeho pohoršování je o to směšnější, že sám právě vyvíjí „neškodný počítačový program“ pro Ministerstvo obrany. Problém je, že ten jeho prográmk se dá využít různě... a tak se ukáže – ke zděšení celé rodiny – že Ned je hlavním mozkiem, který stojí za převratným vynálezem, jenž promění způsob války asi jako svého času atomová bomba. A když ministerstvo obrany žádá kontrolní nadpoloviční podíl v právech na patent, Ned se musí rozhodnout...

Provokativní, břitká a přes závažné téma i velice vtipná hra o morální zodpovědnosti vědců (a nejen jich) byla v březnu 2007 uvedena ve světové premiéře v National Theatre v Londýně.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Překlad můžeme zprostředkovat.

| nabízíme |

zahraniční literaturu

Výběr z letní nabídky knižních titulů našich zahraničních partnerů. Pro zapůjčení lektorských výtisků se obraťte na Literární oddělení DILIA. Kompletní průběžně aktualizovanou nabídku naleznete na webové adrese www.dilia.cz/tituly.

Sheila O'Flanagan
MY FAVOURITE GOODBYE
fiction, román pro ženy

Románů Sheily O'Flanagan se po celém světě prodaly 3 miliony a dosud byly přeloženy do 16 jazyků. Její tituly pravidelně figurují v bestsellerových žebříčcích Irska a Velké Británie. V roce 2006 proběhla médii rozsáhlá propagační kampaň u příležitosti reedice řady autorčiných románů tempem 3 tituly během 7 měsíců!

Navštivte webové stránky www.sheilaoflanagan.co.uk.

Ash O'Halloran má fobii ze vztahů. Je jí 29 a je úspěšnou šéfkuchařkou na volné noze – nechává se najímat na firemní večeře a soukromé večírky. Práce jí baví a docela slušně se jí uживí. Až na občasné hádky se sestřenicí, matkou dvou dětí, která Ash závidí svobodu a nezávislost, si žije spokojeně. Jenom když se v jejím životě objeví nějaký muž, vždy se s ním velmi rychle rozloučí. Dokud nepozná Dana, kterému připravuje zásnubní večeři...

Děj se přenáší z malebného Dublinu do rušného New Yorku a romantické sicilské vesničky.

Titul představuje příjemné prázdninové čtení.

stran: 406 (200 x 135 mm)

zahraniční partner: Blake Friedmann Literary, Film and TV Agency c/o DILIA

Prodaná práva: Velká Británie, Kanada, Austrálie, Maďarsko, Norsko, Polsko, Turecko

Maureen Maguire

(UN)COMFORTABLY NUMB a *prison requiem*
non-fiction, biografie, investigativní žurnalistika

V letech 1995 až 1998 spáchalo v glasgowském ženském vězení Corton Vale osm žen sebevraždu oběšením. Tato kniha je záznamem vyšetřování tragických nehod. Je objektivním pohledem do společnosti a jejího systému, který odhaluje šokující skutečnosti o příčinách a okolnostech sebevražd.

Jednou z mladých žen byla Yvonne Gilmour. Kniha obsahuje rozhovory s vězeňskými dozorci a Yvonninými spoluvězenkyněmi, s lékaři a psychology, které byly vedeny v rámci vyšetřování. Jsou tu výpovědi Yvonniných dvou sester, Michelle a Carolann, i jejího otce. Součástí knihy jsou také dopisy, které psala Yvonne ve vězením svým láskám.

(Un)comfortably Numb sleduje Yvonnino složité dětství a bouřlivé dospívání, drogovou závislost a pobyt ve vězení.

Je to příběh Yvonne Gilmour, mladé ženy, která spáchala sebevraždu na Štědrý večer ve vězení Corton Vale. Byla šestou z celkem osmi vězenkyň, které se oběsily ve vězení během osmnácti měsíců. Další dvě následovaly. A nejméně čtyři další nehody mohly být smrtelné, kdyby zaměstnanci vězení včas nezasáhli. Žádná z žen nebyla odsouzena na dlouho a většina z nich byla ve vazbě. Některé

| nabízíme | zahraniční literaturu

z nich čekalo propuštění v horizontu týdnů. Řada z nich měla děti. Patřily tyto ženy skutečně do vězení?

Kniha obsahuje 6 černobílých fotografií.

stran: 233 (210 x 130 mm mm)

zahraniční partner: Luath Press c/o DILIA

Flavia Leng

DAPHNE DU MAURIER *A Daughter's Memoir*

non-fiction, biografie

Flavia Leng původně nezamýšlela knihu pro vydání, psala jí z vlastní potřeby a určena byla spíše členům rodiny a přátelům. Vznikly však zajímavé vzpomínky na úspěšnou spisovatelku, jak jí z důvěrné blízkosti vnímala druhorozená dcera Daphne (za svobodna a uměleckým jménem du Maurier) a vysokého vojenského důstojníka, velitele britských leteckých jednotek v druhé světové válce, Fredericka Browninga.

Daphne du Maurier následovala svého muže, když byl převelen do Egypta. S neočekávaným druhým těhotenstvím však zatoužila vrátit se do milovaného Cornwallu. Román Rebecca byl obrovským úspěchem. Za prodej filmových práv na dílo pořídila Daphne vysněnou usedlost Menabilly, kde vychovávala své tři děti, nejstarší Tessu, Falvii a zbožňovaného benjamínka Kitse. Dětství to však nebylo idylické. Mezi Tessou a Flavií panovala velká nevraživost a matka dávala přednost mužskému potomkovi před dcerami. Spisovatelka se věnovala práci a otec byl neustále pryč. Bojoval ve druhé světové válce a po jejím skončení pracoval a bydlel v Londýně, kam se Daphne odmítla přestěhovat, takže za rodinou jezdil pouze na víkendy. O děti se sta-

raly chůvy. Dvanáctiletá Tessa byla tak osamělá, že dokonce uvažovala o sebevraždě.

Flavia s Kitsem následovaly matku do New Yorku, kde probíhal soud. Daphne du Maurier byla obviněna z plagiátorství a nařčena, že slavnou Rebeccu okopírovala od jiného autora. Několikaměsíční proces, ačkoli ve finále vítězný, byl pro autorku velmi traumatizující a podlomil její zdraví. Nervové vyčerpání se později projevilo hlubokými depresemi a tvůrčím blokem.

Flavia vystudovala herectví, ale před první velkou hereckou nabídkou od samotného Johna Gielguda dala přednost rodinnému životu a v devatenácti letech se provdala. Se starší sestrou k sobě nacházely cestu postupně až v dospělosti. Matka ve stáří trpěla zrádou paměti a zemřela mnoho let po svém manželovi, osamělá a nešťastná. Kits se se ženou a dětmi přestěhoval do rodného domu Daphne du Maurier Ferryside v Cornwallu.

Kniha obsahuje 45 černobílých ilustrací a reprodukce dvou portrétů.

stran: 206 (195 x 150 mm)

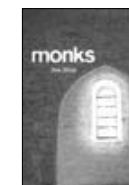
zahraniční partner: Mainstream Publishing c/o DILIA

Des Dillon

MONKS

fiction, román

Román vyšel poprvé pod názvem The Big Q. Nyní je nově vydáván u příležitosti úspěšného uvádění divadelní hry Monks inspirované románem, v níž si autor chtěl vyzkoušet spojení žánru komedie se závažnými otázkami po identitě a smyslu života.

Tři muži potřebují ve svém životě něco změnit.

Davy, Pat a vypravěč příběhu se vydávají ze Skotska do italského kláštera v malé vesničce poblíž Monte Cassina. Za stravu a ubytování tu budou vypomáhat se stavebními úpravami. Setkání tří Skotů, z nichž jeden je protestant a jeden ateista, s františkánskými mnichy, kteří každé ráno v pět vstávají na mši, přináší spoustu komických situací. Pro všechny je však vzájemným obohacením. Tři Skoti přes den staví nové schody do sklepa a nahazují omítku. Někdy se zúčastní výletu s mnichy na svatá místa a seznamují se s dalšími obyvateli kláštera. Davy se sblíží se Suzanne, která tu našla útočiště poté, co se jí rozpadla rodina.

Vypravěč příběhu si chodí každé ráno zaběhat. Pokaždé běží na vrchol nedaleké hory. Přitom se mu neustále vracejí myšlenky k Jimmy Broganovi, kterého dobře znal. Jimmymu se něco strašného stalo. Něco tak strašného, že musel zapomenout, kdo je, aby to přežil. Trpěl velkými depresemi a na čas úplně přestal fungovat v normálním životě. Jimmy, napůl Skot a napůl Ir, se zapletl s frakcí IRA, skončilo to brutálními nakládačkou, krutým ponižením a několikanásobným znásilněním.

Den před odjezdem z kláštera, před poslední večeří běží vypravěč znovu na horu, kde zažije vlastní znovuzrození – uvědomí si, že je Jimmy Brogan.

stran: 284

zahraniční partner: Luath Press c/o DILIA

Anna Davis

THE DINNER

fiction, společenský román

Anna Davis vedla kurzy tvůrčího psaní na Manchesterské univerzitě, v současnosti pracuje jako literární agentka

v Londýně. V roce 2001 získala Cenu Clarissy Luard udělovanou Arts Council prozaickému autorovi do 35 let. Více se o autorce dozvíte na webových stránkách www.annadavis.co.uk.

Ostré společenské romány Anny Davis vydávají nakladatelé od Spojených států až po Thajsko. The Dinner představuje autorčin razantní románový debut.

Alex a Tilda se připravují na důležitou večeři s Alexovým potenciálním obchodním partnerem Brianem Thackstonem. Na úspěchu večera závisí Alexova budoucí kariéra. Uprostřed největšího shonu příprav se ve dveřích objeví Alexova švagrová Clarrie. Tilda jí kvapně odvede do své šatny, kde jí vybere vhodný oděv, a bez zbytečného zdržování jí začlení do plánovaného programu. Tilda k Alexovu nemilému překvapení pozvala na večeři i Hildu a Clivea Stilbournovi. A společnost doplní ještě Tildina přítelkyně Judy s manželem Rogerem.

Během večera, od aperitivu a předkrmu až po dezert, který je Tildiným mistrovským dílem, se o sobě navzájem hosté dozvídají, co by raději nevěděli. Velkou zásluhu na tom má nezištná informátorka Judy. Večer se nezadržitelně řítí ke katastrofě. Vzávěru se Alex dozvídá zprávu, která mu převrátí život naruby. Clarrie se konečně vzpomene a sdělí všem přítomným, proč vlastně přišla...

stran: 212 (230 x 150 mm)

zahraniční partner: Blake Friedmann Literary, Film and TV Agency c/o DILIA

Prodaná práva: Velká Británie, Francie, Izrael, Rusko, Slovinsko, Turecko

Thomas Jirousek

BONES AND VICES

fiction, román

Děj se odehrává na yukonském maloměstě, kde soužití většinové společnosti s místní indiánskou komunitou vytváří neustálé konflikty.

David se jako ředitel školy snaží do studia začlenit i děti místní yukonské indiánské menšiny. Proniká přitom do jejich rodinné situace, která je často komplikovaná. Někdy sami rodiče brání dětem ve školní docházce, či jejich kočovný životní styl a snaha vyřešit tísnivou finanční situaci a zabezpečit obživu rodiny lovem ani pravidelnou školní docházku dětem neumožňuje. David se snaží rodiče přesvědčovat, že bez studia budou jejich děti brzo v podobně nesnadné situaci jako jsou oni teď. Bývá to však marný boj a po drobných úspěších se vše obvykle vrací do starých kolejí.

David najde spojence ve svérázném katolickém knězi otci Arrigucciovi, doktoru Sullivanovi a indiánce Maggie Sage. Některými rodiči žáků, ale i například policistou Pearsonem a soudcem Forbesem je však vnímán jako rušivý element, který vynáší na světlo nefunkčnost systému. Jeho veřejná kritika začíná ohrožovat jejich kariéry.

David se snaží všemožně místní indiánskou komunitu podporovat. Do školy přijme jako učitele výtvarné výchovy talentovaného umělce –samouka. Mladík je však velmi nespolehlivý. Na světlo začínají vycházet závažné skutečnosti, které dokazují atmosféru místní společnosti. Třináctiletý chlapec se dopustí ozbrojené loupeže. Dívka se uchýlí k sebevraždě jako jediné možnosti úniku.

Komické situace nečekaných paradoxů mírní tragické vyznění příběhu.

stran: 279

Gregory Norminton

SERIOUS THINGS

fiction, román

„Bylo to jako vstoupit do oka hurikánu, ve středu všeho, co tebou otřásá, vibrace ustanou.“

Gregory Norminton je výrazný spisovatel nastupující generace. Napsal romány Art and Wonders a The Ship of Fools, které se vyznačují odvážným stylem a osobitým rukopisem.

„Součástí dospívání je, že člověk se musí smířit s tím, co se mu nelíbí.“

„Nechtěl jsem, aby to věděl, pokud to znamenalo ztratit jeho přátelství. Stačilo mi být mu nablízku, stačilo mi, že mi důvěřoval a svěřoval se mi a vyprávěl mi sexy příběhy o svých setkáních s dívkami. Co mně záleželo na dívkách? Budou přicházet a odcházet. Já zůstanu.“

Anthony a Bruno byli přáteli. Seznámili se na internátní škole a utvořili zvláštní pár: krásný, atletický Anthony a zavalitý outsider Bruno. Měli společnou vášeň –literaturu. Nejoblíbenější přednáškou se pro ně stala hodina angličtiny. Profesor Bridge je poctil svou přízní a zval oba studenty pravidelně na soukromé hodiny k sobě domů. Anthony začal psát román.

Něco se stalo. Něco se tenkrát muselo stát, protože když se po letech Anthony s Brunem náhodou setkají, oběma to dramaticky změní život.

Příběh je vyprávěn ve dvou časových rovinách. Jednu tvoří doba, kdy Anthony a Bruno byli spolužáci, druhou současnost, kdy se potkávají už dospělí.

Tématem románu je otázka viny a zodpovědnosti, láska a přátelství.

stran: 201

zahraniční partner: Blake Friedmann Literary, Film and TV Agency c/o DILIA

Prodaná práva: Velká Británie

Jan de Vries

GUIDE TO HEALTH AND VITALITY

non-fiction, životospráva

Kniha nabízí zásobu užitečných receptů a objevných studií konkrétních případů, čímž pokrývá široké rozpětí témat a poskytuje rady, jak zůstat v dobré kondici a zdravý. Jak se vzdát běžných závislostí jako je alkohol, nikotin, kofein a cukr, jak předcházet alergiím, udržet si zdravý zaživací systém a nabýt optimální plodnosti.

Autor navrhuje, jak přirozeným způsobem pečovat o pleť, vlasy a nehty, jak uvolnit napětí a posílit imunitní systém. Jsou tu další návody, jak upravit spánkový režim, docílit optimálního sexuálního života a plodnosti. Kniha seznamuje čtenáře s nejlepšími přírodními prostředky k získání dlouhodobého celkového pocitu zdraví, štěstí a vitality.

Autorem knihy je světově proslulý přírodní léčitel, velmi respektovaný autoritami z oboru. Jan de Vries vystudoval farmakologii a záhy v kariéře se zaměřil na alternativní medicínu. Rozsáhle publikoval o alternativním léčitelství a je autorem nejprodávanějších knih z této oblasti: By Appointment Only, Well Women, Nature's Gift a Jan de Vries Healthcare. Vydal rovněž tři díly pamětí: A Step at a Time, Fifty Years Fighting, My Life and Work with Alfred Vogel. V poslední době figuroval také jako hlavní téma časopisů Essentials, Image a The Independent on Sunday.

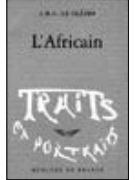
stran: 240

zahraniční partner: Mainstream Publishing c/o DILIA

J. M. G. Le Clézio

L'AFRICAIN

non-fiction, životopis

L'Africain je portrétem otce a syna. Je autorovou dosud nejintimnější knihou a vrhá nové světlo na celé jeho dílo.

V roce 1948 je J. M. G. Le Cléziovi 8 let. S matkou a bratrem odjíždí z Nice, aby se setkal s otcem, který pracuje jako lékař v Nigérii. Žije tu od začátku války, daleko od rodiny, kterou léta neviděl. Síla a krása knihy spočívá ve spojení tohoto dvojího setkání – s otcem a s Afrikou.

V Africe chlapec objevuje nový svět: svobodu těla a slunce, bouřky, hmyz. Poznává spřízněnost těla a přírody. Poznává také svého otce. Vyrůstal mezi ženami, matkou, babičkou, a teď musí poslouchat krutého muže, který se syny téměř nemluví a zůstává jim cizí.

Léta poté nám J. M. G. Le Clézio s pomocí fotografií pořízených otcem, vypráví příběh tohoto muže, který nebyl schopen projevit mu svou lásku. Postupně chápe, že jeho otec byl Afričan, muž, který Africe obětoval život. Vypráví milostný příběh svých rodičů a štěstí, které zažívali, než je rozdělila válka. Le Cléziovi vždy bude chybět otec, kterého nikdy neznal. Současně mu však tento muž a Afrika odhalili tajemství: dívej se na svět, objevuj ho, než zmizí.

Kniha obsahuje 15 černobílých fotografií.

stran: 125 (110 x 175 mm)

zahraniční partner: Mercure de France c/o DILIA

Prodaná práva: Argentina, Brazílie, Bulharsko, Německo, Itálie, Japonsko, Korea, Nizozemí, Rusko, Srbsko, Švédsko

Duca Gurgel do Amaral

BRAZILIAN JIU-JITSU

non-fiction, bojová umění

Džiu-džitsu, což znamená „ušlechtilé umění“ je populární formou sebeobrany, která není založena na fyzické síle. Čtyřnásobný mistr světa Fabio Gurgel zde představuje dva díly řady kroků, jak proniknout do tajemství tohoto bojového umění.

Kniha je bohatě ilustrována a svou sdílnou jednoduchostí umožňuje každému se tomuto umění naučit či se v něm zdokonalit.

Džiu-džitsu původně vzniklo pro potřeby samurajů, dávným válečníkům, kteří měli jen málo, či vůbec žádné brnění, které by je chránilo před silnějším nepřítelem. Džiu-džitsu je otcem bojových umění, jako je džudo a aikido, a ovlivnilo i karate a další. Používá rány, držení, chvaty, hody i úhyby. Učí sebeovládání, zdokonaluje sebejistotu, uvolňuje stres a zvyšuje schopnost soustředění. Znalost anatomie mu umožňuje přemoci protivníka s co možná nejmenší námahou a bez použití fyzické síly.

Brazílské džiu-džitsu se od onoho tradičního liší v tom, že vznikalo v jiném prostředí a odpovídá i jiným potřebám. Díky tomu se vyvinuly další techniky, které lépe vyhovují boji proti násilí moderního denního života.

zahraniční partner: Dekel Publishing c/o DILIA

Craig Goldman

NATURAL BORN FIGHTERS The Real Fight Club

non-fiction, bojová umění

Svět neoficiálních zápasníků, boxerů a novodobých gladiátorů. Nejsou amatéry, protože zápasí za peníze, a nejsou profesionály, protože jim nikdo neurčuje pravidla. Jsou rváči – bojují.

Autor se vydává do brutálního světa, který funguje nezávisle na jakýchkoli sportovních institucích. Natural Born Fighters odkrývají pohled na současné krále neoficiálního boje. Každý zápas tu má jiná pravidla a některé zápasy nemají žádná. Seznámíme se tu se syrovým gladiátorským bojem v kleci. Poznáme drsné muže, mizery, cikány, ale i obyčejné chlapy, které spojuje láska k zápasu, a kteří pro vítězství udělají cokoli.

Do světa gladiátorů 21. století nás uvedou uznávané a obávané osobnosti neoficiální zápasnické scény včetně Bobbyho Frankhama, bývalého profesionálního boxera, Alana Mortlocka, krále britského neoficiálního boxu, a Andyho Jardina, zakladatele britské větve nových smíšených bojových umění, bojových umění bez pravidel. A pak se samozřejmě seznámíme se zápasníky samotnými..

Tyto zápasy se odehrávají na celém světě. V České republice a v Rusku se student elektroinženýrství, Leigh Ramedios, účastní dvou soutěží. Na předměstí Essexu se koná první Neoficiální světový šampionát v těžké váze. A Ian Freeman bojuje v soutěži v Rotterdamu.

Tato kniha zachycuje pravého bojového ducha ve věku virtuální reality a představuje muže, kteří zápasí ve skutečnosti.

Kniha obsahuje 23 černobílých fotografií.

stran: 191 (240 x 160 mm)

zahraniční partner: Mainstream Publishing c/o DILIA